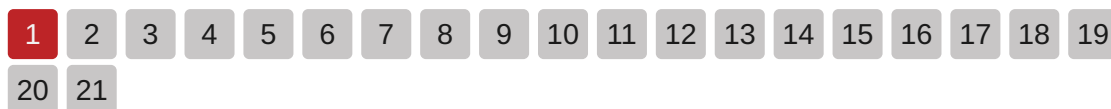

ΚΡΙΤΈΣ

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 1

ΚΑΙ μετά τον θάνατο του Ιησού, οι γιοι Ισραήλ ρώτησαν τον Κύριο, λέγοντας: Ποιος θα ανέβει για μας πρώτος ενάντια στους Χαναναίους, για να τους πολεμήσει;

² Και ο Κύριος είπε: Ο Ιούδας θα ανέβει· δες, παρέδωσα τον τόπο στο χέρι του.

³ Και ο Ιούδας είπε στον Συμεών, τον αδελφό του: Ανέβα μαζί μου στον κλήρο μου, για να πολεμήσουμε τους Χαναναίους, κι εγώ παρόμοια θάρθω μαζί σου στον κλήρο σου. Και ο Συμεών πήγε μαζί του.

⁴ Και ο Ιούδας ανέβηκε· και ο Κύριος παρέδωσε τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους στο χέρι τους· και πάταξαν απ' αυτούς στη Βεζέκ, 10.000 άνδρες.

⁵ Και βρήκαν στη Βεζέκ τον Αδωνί-βεζέκ, και τον πολέμησαν, και πάταξαν τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους.

⁶ Και ο Αδωνί-βεζέκ έφυγε· κι εκείνοι τον καταδίωξαν από πίσω του, και τον έπιασαν, και του έκοψαν τα μεγάλα δάχτυλα των χεριών του και των ποδιών του.

⁷ Και ο Αδωνί-βεζέκ είπε: 70 βασιλιάδες, με κομμένα τα μεγάλα δάχτυλα των χεριών τους και των ποδιών, μάζευαν ό,τι έπεφτε κάτω από το τραπέζι μου· όπως έκανα εγώ, έτσι μου ανταπέδωσε ο Θεός. Και τον έφεραν στην Ιερουσαλήμ, κι εκεί πέθανε.

⁸ Και οι γιοι τού Ιούδα πολέμησαν ενάντια στην Ιερουσαλήμ, και την κυρίευσαν· και την πάταξαν με μάχαιρα, και παρέδωσαν την πόλη σε φωτιά.

⁹ Και ύστερα απ' αυτά κατέβηκαν οι γιοι τού Ιούδα για να πολεμήσουν τους Χαναναίους, που κατοικούσαν στην ορεινή περιοχή, και στη μεσημβρινή, και στην πεδινή.

¹⁰ Και ο Ιούδας πήγε ενάντια στους Χαναναίους, που κατοικούσαν στη Χεβρών· και το όνομα της Χεβρών ήταν άλλοτε Κιριάθ-αρβά· και θανάτωσε τον Σεσαΐ, και τον Αχιμάν, και τον Θαλμαΐ.

¹¹ Και από εκεί πήγαν ενάντια στους κατοίκους της Δεβεΐρ· και το όνομα τής Δεβεΐρ ήταν άλλοτε Κιριάθ-σεφέρ.

¹² Και ο Χάλεβ είπε: Όποιος πατάξει την Κιριάθ-σεφέρ, και την κυριεύσει, σ' αυτόν θα δώσω τη θυγατέρα μου Αχσάν για γυναίκα.

¹³ Και την κυρίευσε ο Γοθονιήλ, ο γιος τού Κενέζ, ο νεότερος αδελφός τού Χάλεβ· και έδωσε σ' αυτόν τη θυγατέρα του, την Αχσάν, για γυναίκα.

¹⁴ Κι αυτή, όταν αναχωρούσε, τον παρακίνησε να ζητήσει από τον πατέρα της το χωράφι· και κατέβηκε από το γαϊδούρι· και ο Χάλεβ τής είπε: Τι θέλεις;

¹⁵ Κι εκείνη του είπε: Δος μου μια ευλογία· επειδή, μου έδωσες μεσημβρινή γη, δος μου και πηγές νερών. Και ο Χάλεβ τής έδωσε τις άνω πηγές και τις κάτω πηγές.

- 16** Κι ανέβηκαν οι γιοι τού Κεναίου, του πεθερού τού Μωυσή, από την πόλη των φοινίκων μαζί με τους γιους τού Ιούδα, στην έρημο του Ιούδα, που ήταν μεσημβρινά τής Αράδ· και πήγαν και κατοίκησαν μαζί με τον λαό.
- 17** Και ο Ιούδας πήγε μαζί με τον αδελφό του, τον Συμεών, και πάταξαν τους Χαναναίους που κατοικούσαν τη Σεφάθ, και την κατέστρεψαν· και ονόμασαν την πόλη Ορμά.
- 18** Ο Ιούδας κυριεύσε και τη Γάζα και τα όριά της, και την Ασκάλωνα και τα όριά της και την Ακκαρών και τα όριά της.
- 19** Και ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιούδα· και κυριεύσε το βουνό· αλλά, δεν μπόρεσε να διώξει τους κατοίκους τής κοιλάδας, επειδή είχαν σιδερένιες άμαξες.
- 20** Και η Χεβρών δόθηκε στον Χάλεβ, όπως είχε πει ο Μωυσής· και έδιωξε από εκεί τους τρεις γιους τού Ανάκ.
- 21** Τον δε Ιεβουσαίο, που κατοικούσε στην Ιερουσαλήμ, οι γιοι τού Βενιαμίν δεν τον έδιωξαν· γι' αυτό, ο Ιεβουσαίος κατοίκησε μαζί με τους γιους τού Βενιαμίν στην Ιερουσαλήμ μέχρι τη σημερινή ημέρα.
- 22** Και ο οίκος τού Ιωσήφ, ανέβηκαν κι αυτοί ενάντια στη Βαιθήλ· και ο Κύριος ήταν μαζί τους.
- 23** Και ο οίκος τού Ιωσήφ έστειλε να κατασκοπεύσουν τη Βαιθήλ· και το όνομα της πόλης ήταν άλλοτε Λουζ.
- 24** Και οι κατάσκοποι είδαν έναν άνθρωπο να βγαίνει έξω από την πόλη και του είπαν: Δείξε μας σε παρακαλούμε την είσοδο της πόλης, και θα κάνουμε σε σένα έλεος.
- 25** Και τους έδειξε την είσοδο της πόλης, και πάταξαν την πόλη με στόμα μάχαιρας· και τον άνθρωπο και ολόκληρη τη συγγένειά του τον άφησαν να φύγει.
- 26** Και ο άνθρωπος πήγε στη γη των Χετταίων και οικοδόμησε μια πόλη, και την ονόμασε Λουζ· αυτό είναι το όνομά της μέχρι την ημέρα αυτή.
- 27** Ούτε ο Μανασσής έδιωξε τους κατοίκους τής Βαιθ-σάν και των κωμοπόλεών της ούτε της Θασανάχ και των κωμοπόλεών της ούτε τους κατοίκους τής Δωρ και των κωμοπόλεών της ούτε τους κατοίκους τής Ιβλεάμ και των κωμοπόλεών της ούτε τους κατοίκους τής Μεγιδδώ και των κωμοπόλεών της· αλλ' οι Χαναναίοι εξακολουθούσαν να κατοικούν σ' εκείνο τον τόπο.
- 28** Και όταν ο Ισραήλ έγινε δυνατός, υπέβαλε τους Χαναναίους σε φόρο, και δεν τους έδιωξε ολοκληρωτικά.
- 29** Ούτε ο Εφραΐμ έδιωξε τους Χαναναίους που κατοικούσαν στη Γεζέρ· αλλ' οι Χαναναίοι κατοικούσαν στη Γεζέρ, ανάμεσά τους.
- 30** Ούτε ο Ζαβουλών έδιωξε αυτούς που κατοικούσαν στην Κιτρών ούτε αυτούς που κατοικούσαν στη Νααλών· αλλ' οι Χαναναίοι κατοικούσαν ανάμεσά τους, και έγιναν υποτελείς.
- 31** Ούτε ο Ασήρ έδιωξε τους κατοίκους τής Ακχώ ούτε τους κατοίκους τής Σιδώνας ούτε της Ααλάβ ούτε της Αχζίβ ούτε της Χελβά ούτε της Αφίκ ούτε της Ρεώβ·
- 32** αλλ' ο Ασήρ κατοικούσε ανάμεσα στους Χαναναίους, τους κατοίκους τού τόπου· επειδή, δεν τους έδιωξε.
- 33** Ούτε ο Νεφθαλί έδιωξε τους κατοίκους τής Βαιθ-σεμές ούτε τους κατοίκους τής Βαιθ-ανάθ, αλλά κατοικούσε ανάμεσα στους Χαναναίους, τους κατοίκους τού τόπου· και οι κάτοικοι της Βαιθ-σεμές και της Βαιθ-ανάθ έγιναν σ' αυτόν υποτελείς.
- 34** Και οι Αμορραίοι συνέκλεισαν τους γιους τού Δαν στο βουνό· επειδή, δεν τους άφηναν να κατεβαίνουν στην κοιλάδα·
- 35** και οι Αμορραίοι εξακολουθούσαν να κατοικούν στο βουνό Ερές, στην Αιαλών και στη

Σααλβίμ· το χέρι, όμως, του οίκου τού Ιωσήφ υπερίσχυσε, ώστε έγιναν υποτελείς.

³⁶ Και το όριο των Αμορραίων ήταν από την ανάβαση της Ακραββίμ, από την Πέτρα κι επάνω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Και άγγελος του Κυρίου ανέβηκε από τα Γάλαλα στη Βοκίμ, και είπε: Σας ανέβασα από την Αίγυπτο, και σας έφερα στη γη που ορκίστηκα στους πατέρες σας· και είπα: Δεν θα αθετήσω τη διαθήκη μου σε σας, στον αιώνα·

² κι εσείς δεν θα κάνετε συνθήκη με τους κατοίκους αυτού του τόπου· θα καταστρέψετε τα θυσιαστήριά τους. Δεν υπακούσατε, όμως, στη φωνή μου· γιατί το πράξατε αυτό;

³ Γι' αυτό, κι εγώ είπα: Δεν θα τους διώξω από μπροστά σας· αλλά, θα είναι αντίπαλοί σας, και οι θεοί τους θα είναι σε σας παγίδα.

⁴ Και καθώς ο άγγελος του Κυρίου είπε αυτά τα λόγια σε όλους τους γιους Ισραήλ, ο λαός ύψωσε τη φωνή του, και έκλαψε.

⁵ Και αποκάλεσαν το όνομα εκείνου τού τόπου Βοκίμ και θυσίασαν εκεί στον Κύριο.

⁶ ΚΑΙ όταν ο Ιησούς απέλυσε τον λαό, οι γιοι Ισραήλ πήγαν κάθε ένας στην κληρονομιά του, για να κατακληρονομήσουν τη γη.

⁷ Και ο λαός λάτρευσε τον Κύριο όλες τις ημέρες τού Ιησού, και όλες τις ημέρες των πρεσβυτέρων, που επέζησαν μετά τον Ιησού, και είχαν δει όλα τα μεγάλα έργα τού Κυρίου, όσα έκανε για τον Ισραήλ.

⁸ Και ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή, ο δούλος του Κυρίου, πέθανε σε ηλικία 110 χρόνων.

⁹ Και τον έθαψαν στο όριο της κληρονομιάς του, στη Θαμνάθ-αρές, στο βουνό Εφραΐμ, προς το βόρειο μέρος τού βουνού Γαάς.

¹⁰ Κι ακόμα, ολόκληρη η γενεά εκείνη προστέθηκαν στους πατέρες τους· και σηκώθηκε μια άλλη γενεά ύστερα απ' αυτούς, που δεν γνώρισε τον Κύριο ούτε τα έργα που έκανε για τον Ισραήλ.

¹¹ Και οι γιοι Ισραήλ έπραξαν πονηρά μπροστά στον Κύριο, και λάτρευσαν τους Βααλείμ·

¹² και εγκατέλειψαν τον Κύριο τον Θεό των πατέρων τους, που τους έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου, και πήγαν πίσω από άλλους θεούς, από τους θεούς των λαών που ήσαν ολόγυρά τους, και τους προσκύνησαν, και παρόργισαν τον Κύριο.

¹³ Και εγκατέλειψαν τον Κύριο, και λάτρευσαν τον Βάαλ και τις Ασταρώθ.

¹⁴ Και ο θυμός τού Κυρίου άναψε ενάντια στον Ισραήλ, και τους παρέδωσε στο χέρι των λεηλατητών, και τους λεηλάτησαν· και τους πούλησε στο χέρι των εχθρών τους, ολόγυρα, ώστε δεν μπόρεσαν πλέον να σταθούν μπροστά στους εχθρούς τους.

¹⁵ Παντού όπου έβγαιναν, το χέρι τού Κυρίου ήταν εναντίον τους για κακό, καθώς ο Κύριος είχε πει, και καθώς είχε ορκιστεί σ' αυτούς· και ήρθαν σε μεγάλη αμηχανία.

¹⁶ Τότε, ο Κύριος σήκωσε κριτές, που τους έσωσαν από το χέρι εκείνων που τους λεηλατούσαν.

¹⁷ Εντούτοις, ούτε στους κριτές τους υπάκουσαν, αλλά πόρνευσαν πίσω από άλλους θεούς, και τους προσκύνησαν· γρήγορα ξεστράτισαν από τον δρόμο, στον οποίο περπάτησαν οι πατέρες τους, υπακούοντας στις εντολές τού Κυρίου· δεν έπραξαν έτσι.

¹⁸ Και όταν ο Κύριος σήκωσε σ' αυτούς κριτές, τότε ο Κύριος ήταν μαζί με τον κριτή, και τους έσωζε από το χέρι των εχθρών τους σε όλες τις ημέρες τού κριτή· επειδή, ο Κύριος σπλαχνίστηκε στους στεναγμούς τους, εξαιτίας εκείνων που τους κατέθλιβαν, και τους καταπίεζαν.

¹⁹ Και όταν ο κριτής πέθαινε, γύριζαν και διαφθείρονταν, χειρότερα από τους πατέρες τους, πηγαίνοντας πίσω από άλλους θεούς, για να τους λατρεύουν, και να τους προσκυνούν· δεν σταματούσαν από τις πράξεις τους ούτε από τον διεστραμμένο δρόμο τους.

²⁰ Και ο θυμός τού Κυρίου άναψε ενάντια στον Ισραήλ, και είπε: Επειδή, ο λαός αυτός παρέβηκε τη διαθήκη μου, που πρόσταξα στους πατέρες τους, και δεν υπάκουσαν στη φωνή μου·

²¹ κι εγώ δεν θα διώξω πλέον από μπροστά τους κανένα από τα έθνη, που ο Ιησούς άφησε όταν πέθανε,

²² για να δοκιμάσω τον Ισραήλ διαμέσου αυτών, αν φυλάττουν τον δρόμο τού Κυρίου, περπατώντας σ' αυτόν, καθώς τον φύλαξαν οι πατέρες τους ή όχι.

²³ Και ο Κύριος άφησε αυτά τα έθνη, χωρίς να τα διώξει γρήγορα· ούτε τα παρέδωσε στο χέρι τού Ιησού.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 3

ΚΑΙ αυτά είναι τα έθνη, που ο Κύριος άφησε, για να δοκιμάσει τον Ισραήλ διαμέσου αυτών, όλους εκείνους που δεν γνώρισαν όλους τους πολέμους της Χαναάν·

² τουλάχιστον για να μάθουν οι γενεές των γιων Ισραήλ να γυμναστούν τον πόλεμο, τουλάχιστον όσοι δεν τους είχαν γνωρίσει προηγουμένως·

³ οι πέντε σατραπείες των Φιλισταίων, και όλοι οι Χαναναίοι, και οι Σιδώνιοι, και οι Ευαίοι, που κατοικούν στο βουνό του Λιβάνου, από το βουνό Βάαλ-ερμών μέχρι την είσοδο της Αιμάθ.

⁴ Κι αυτά ήσαν για να δοκιμάσει τον Ισραήλ διαμέσου αυτών· για να γνωρίσει αν υπάκουαν στις εντολές του Κυρίου, που πρόσταξε στους πατέρες τους διαμέσου του Μωυσή.

⁵ ΚΑΙ, οι γιοι Ισραήλ κατοίκησαν ανάμεσα στους Χαναναίους, στους Χετταίους, και στους Αμορραίους, και στους Φερεζαίους, και στους Ευαίους, και στους Ιεβουσαίους.

⁶ Και πήραν για τον εαυτό τους τις θυγατέρες τος για γυναίκες, και τις δικές τους θυγατέρες έδωσαν στους γιους τους, και λάτρευσαν τους θεούς τους.

⁷ Και οι γιοι Ισραήλ έπραξαν πονηρά μπροστά στον Κύριο, και λησμόνησαν τον Κύριο, τον Θεό τους, και λάτρευσαν τους Βααλείμ και τα άλση.

⁸ Γι' αυτό, ο θυμός τού Κυρίου άναψε ενάντια στον Ισραήλ, και τους πούλησε στο χέρι τού Χουσάν-ρισαθαΐμ, του βασιλιά τής Μεσοποταμίας· και οι γιοι Ισραήλ έγιναν δούλοι στον Χουσάν-ρισαθαΐμ οκτώ χρόνια.

⁹ Και όταν οι γιοι Ισραήλ αναβόησαν στον Κύριο, ο Κύριος σήκωσε στους γιους Ισραήλ σωτήρα, και τους έσωσε, τον Γοθονιήλ, γιον τού Κενέζ, τον νεότερο αδελφό τού Χάλεβ.

¹⁰ Και ήταν επάνω του το Πνεύμα τού Κυρίου, και έκρινε τον Ισραήλ· και βγήκε σε μάχη, και ο Κύριος παρέδωσε τον Χουσάν-ρισαθαΐμ, τον βασιλιά τής Μεσοποταμίας, στο χέρι του· και το χέρι του υπερίσχυσε ενάντια στον Χουσάν-ρισαθαΐμ.

¹¹ Και η γη αναπαύθηκε 40 χρόνια· και πέθανε ο Γοθονιήλ, ο γιος τού Κενέζ.

¹² ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ άρχισαν πάλι να πράττουν πονηρά μπροστά στον Κύριο· και ο Κύριος ενίσχυσε τον Εγλόν, τον βασιλιά τού Μωάβ, ενάντια στον Ισραήλ, επειδή έπραξαν πονηρά μπροστά στον Κύριο.

¹³ Και συγκέντρωσε κοντά του τους γιους τού Αμμών και τους γιους τού Αμαλήκ, και πήγε καιχτύπησε τον Ισραήλ, και κυρίευσε την πόλη των φοινίκων.

- ¹⁴ Και οι γιοι Ισραήλ έγιναν δούλοι στον Εγλών, τον βασιλιά τού Μωάβ, 18 χρόνια.
- ¹⁵ Και οι γιοι Ισραήλ αναβόησαν στον Κύριο· και ο Κύριος σήκωσε σ' αυτούς σωτήρα, τον Αώδ, τον γιο τού Γηρά, τον Βενιαμίτη, έναν άνδρα αριστερόχειρα. Και οι γιοι Ισραήλ έστειλαν στον Εγλών, τον βασιλιά τού Μωάβ, δώρα διαμέσου αυτού.
- ¹⁶ Και ο Αώδ κατασκεύασε για τον εαυτό του μια δίστομη μάχαιρα, μια πήχη μάκρος· και την περιζώστηκε κάτω από τον μανδύα του, επάνω στον δεξί μηρό του.
- ¹⁷ Και πρόσφερε τα δώρα στον Εγλών, τον βασιλιά τού Μωάβ· και ο Εγλών ήταν άνθρωπος υπερβολικά παχύς.
- ¹⁸ Και αφού τελείωσε να προσφέρει τα δώρα, και έδωξε τους ανθρώπους που βάσταζαν τα δώρα,
- ¹⁹ τότε γύρισε από τα γλυπτά, που ήσαν κοντά στα Γάλγαλα· και είπε: Έχω έναν κρυφό λόγο για σένα, βασιλιά. Και εκείνος του είπε: Μια στιγμή. Και βγήκαν απ' αυτόν όλοι όσοι παραστέκονταν κοντά του.
- ²⁰ Και μπήκε σ' αυτόν ο Αώδ· κι εκείνος καθόταν στο θερινό υπερώο του εντελώς μόνος. Και ο Αώδ τού είπε: Έχω έναν λόγο από τον Θεό για σένα. Τότε σηκώθηκε από τον θρόνο.
- ²¹ Και απλώνοντας ο Αώδ το αριστερό του χέρι, πήρε τη μάχαιρα από τον δεξί του μηρό, και την έμπηξε στην κοιλιά του,
- ²² ώστε ακόμα και η λαβή μπήκε μετά από το σίδερο· και το πάχος σκέπασε ολόγυρα το σίδερο, ώστε δεν μπορούσε να τραβήξει τη μάχαιρα από την κοιλιά του· και βγήκε κόπρος.
- ²³ Τότε, ο Αώδ βγήκε διαμέσου της στοάς, και έκλεισε πίσω του τις πόρτες τού υπερώου, και κλείδωσε.
- ²⁴ Και αφού εκείνος βγήκε, ήρθαν οι δούλοι τού Εγλών· και όταν είδαν ότι, να, οι πόρτες τού υπερώου ήσαν κλειδωμένες, είπαν: Σίγουρα σκεπάζει τα πόδια του στο θερινό δωμάτιο.
- ²⁵ Και περίμεναν μέχρις ότου ντράπηκαν· και να, δεν άνοιγε τις πόρτες τού υπερώου· γι' αυτό, πήραν το κλειδί, και άνοιξαν· και να, ο κύριός τους ήταν πεσμένος καταγής νεκρός.
- ²⁶ Και ο Αώδ διέφυγε, ενόσω εκείνοι καθυστερούσαν· και πέρασε τα γλυπτά, και διασώθηκε στη Σεειρωθά.
- ²⁷ Και όταν ήρθε, σάλπιξε με τη σάλπιγγα, στο βουνό Εφραίμ, και κατέβηκαν μαζί του οι γιοι Ισραήλ από το βουνό, κι αυτός πήγαινε μπροστά τους.
- ²⁸ Και τους είπε: Ακολουθείτε με· επειδή, ο Κύριος παρέδωσε τους εχθρούς σας τους Μωαβίτες στα χέρια σας. Και κατέβηκαν πίσω απ' αυτόν, και έπιασαν τις διαβάσεις τού Ιορδάνη προς τον Μωάβ, και δεν άφηναν άνθρωπο να περάσει.
- ²⁹ Και χτύπησαν τους Μωαβίτες εκείνο τον καιρό, 10.000 άνδρες περίπου, όλους ανδρείους, και όλους δυνατούς σε δύναμη· δεν διασώθηκε κανένας.
- ³⁰ Έτσι ταπεινώθηκε ο Μωάβ εκείνη την ημέρα κάτω από το χέρι τού Ισραήλ. Και η γη αναπαύθηκε 80 χρόνια.
- ³¹ Και ύστερα απ' αυτόν, στάθηκε ο Σαμεγάρ, ο γιος τού Ανάθ, που χτύπησε 600 άνδρες από τους Φιλισταίους, με ένα βούκεντρο· και έσωσε κι αυτός τον Ισραήλ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 4

ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ έπραξαν ξανά πονηρά μπροστά στον Κύριο, όταν πέθανε ο Αώδ.

² Και ο Κύριος τους πουλήσε στο χέρι τού Ιαβείν, του βασιλιά τής Χαναάν, που βασιλεύεσε στην Ασώρ· και ο αρχηγός του στρατού του ήταν ο Σισάρα, που κατοικούσε στην Αρωσέθ των εθνών.

- ³ Και βόησαν οι γιοι Ισραήλ στον Κύριο· επειδή, είχε (900) σιδερένιες άμαξες κι αυτός κατέθλιψε υπερβολικά τους γιους Ισραήλ για (20) χρόνια.
- ⁴ Και η Δεβόρρα, μια γυναίκα προφήτισσα, η γυναίκα τού Λαφιδώθ, αυτή έκρινε τον Ισραήλ εκείνο τον καιρό.
- ⁵ Κι αυτή κατοικούσε κάτω από τον φοίνικα της Δεβόρρας, ανάμεσα στη Ραμά και στη Βαιθήλ, στο βουνό Εφραΐμ· και οι γιοι Ισραήλ ανέβαιναν σ' αυτή για να κρίνονται.
- ⁶ Και έστειλε, και κάλεσε τον Βαράκ τον γιο τού Αβινεέμ από την Κέδες-νεφθαλί, και του είπε: Δεν πρόσταξε ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, λέγοντας: Πήγαινε και συγκέντρωσε δύναμη στο βουνό Θαβώρ, και πάρε μαζί σου 10.000 άνδρες από τους γιους Νεφθαλί, και από τους γιους Ζαβουλών,
- ⁷ και θα σύρω προς εσένα, στον ποταμό Κισών, τον Σισάρα, τον αρχηγό τού στρατού τού Ιαβείν, και τις άμαξές του, και το πλήθος του, και θα τον παραδώσω στο χέρι σου;
- ⁸ Και ο Βαράκ τής είπε: Αν έρθεις κι εσύ μαζί μου, θα πάω· αλλ' αν δεν έρθεις μαζί μου, δεν θα πάω.
- ⁹ Κι εκείνη είπε: Θάρθω εξάπαντος μαζί σου· όμως, δεν θα πάρεις τιμή στον δρόμο που πηγαίνεις· επειδή, ο Κύριος θα πουλήσει τον Σισάρα σε χέρι γυναίκας. Και η Δεβόρρα σηκώθηκε, και πήγε μαζί με τον Βαράκ στην Κέδες.
- ¹⁰ Και ο Βαράκ συγκάλεσε τον Ζαβουλών και τον Νεφθαλί στην Κέδες, και ανέβηκε με 10.000 άνδρες, που τον ακολουθούσαν· και η Δεβόρρα ανέβηκε μαζί του.
- ¹¹ Και ο Έβερ ο Κεναίος, από τους γιους τού Οβάβ, του πεθερού τού Μωυσή, είχε αποχωριστεί από τους Κεναίους, και είχε στήσει τη σκηνή του μέχρι τη βελανιδιά Ζααναείμ, που ήταν κοντά στην Κέδες.
- ¹² Και ανήγγειλαν στον Σισάρα, ότι ο Βαράκ ο γιος τού Αβινεέμ ανέβηκε στο βουνό Θαβώρ.
- ¹³ Και ο Σισάρα συγκέντρωσε όλες τις άμαξές του, 900 σιδερένιες άμαξες, και όλον τον λαό που ήταν μαζί του, από την Αρωσέθ των εθνών στον ποταμό Κισών.
- ¹⁴ Και η Δεβόρρα είπε στον Βαράκ: Σήκω· επειδή, αυτή είναι η ημέρα, κατά την οποία ο Κύριος παρέδωσε στο χέρι σου τον Σισάρα· δεν βγήκε ο Κύριος μπροστά σου; Και ο Βαράκ κατέβηκε από το βουνό Θαβώρ, και τον ακολουθούσαν 10.000 άνδρες.
- ¹⁵ Και ο Κύριος κατατρόπωσε τον Σισάρα, και όλες τις άμαξες, και ολόκληρο τον στρατό μπροστά στον Βαράκ με μάχαιρα· και ο Σισάρα κατέβηκε από την άμαξα, και έφυγε πεζός.
- ¹⁶ Και ο Βαράκ καταδίωξε πίσω από τις άμαξες και πίσω από τον στρατό, μέχρι την Αρωσέθ των εθνών· και όλος ο στρατός τού Σισάρα έπεσε με μάχαιρα· δεν έμεινε ούτε ένας.
- ¹⁷ Και ο Σισάρα έφυγε πεζός στη σκηνή τής Ιαήλ, της γυναίκας τού Έβερ τού Κεναίου· επειδή, υπήρχε ειρήνη ανάμεσα στον Ιαβείν, τον βασιλιά τής Ασώρ, και τον οίκο τού Έβερ τού Κεναίου.
- ¹⁸ Και η Ιαήλ βγήκε σε συνάντηση του Σισάρα, και του είπε: Έλα μέσα, κύριέ μου, έλα μέσα σε μένα· μη φοβάσαι. Και όταν μπήκε μέσα σ' εκείνη στη σκηνή, τον σκέπασε με ένα σκέπασμα.
- ¹⁹ Και της είπε: Πότισέ με, παρακαλώ, λίγο νερό, επειδή δίψασα. Και άνοιξε τον ασκό με το γάλα, και τον πότισε, και τον σκέπασε.
- ²⁰ Και της είπε: Στάσου στη θύρα τής σκηνής, και αν έρθει κανείς και σε ρωτήσει, λέγοντας: Είναι κανείς εδώ; Πες, όχι.
- ²¹ Και πήρε η Ιαήλ, η γυναίκα τού Έβερ, τον πάσσαλο της σκηνής, και βάζοντας ένα σφυρί στο χέρι της, πήγε σ' αυτόν ήσυχα, και έμπηξε τον πάσσαλο στον μήνιγγά του, ώστε καρφώθηκε στη γη· επειδή, αυτός ήταν αποκαμωμένος και κοιμόταν βαθιά. Και πέθανε.

²² Και να, ο Βαράκ καταδίωκε τον Σισάρα· και η Ιαήλ βγήκε σε συνάντησή του, και του είπε: Έλα να σου δείξω τον άνδρα που ζητάς. Και όταν μπήκε μέσα σ' αυτή, να, ο Σισάρα βρισκόταν κάτω νεκρός, και ο πάσσαλος ήταν στον μήνιγγά του.

²³ Και ο Θεός ταπεινώσε εκείνη την ημέρα τον Ιαβείν, τον βασιλιά της Χαναάν, μπροστά στους γιους Ισραήλ.

²⁴ Και δυναμωνόταν το χέρι των γιων Ισραήλ, και υπερίσχυε ενάντια στον Ιαβείν, τον βασιλιά της Χαναάν, μέχρις ότου εξολόθρευσε τον Ιαβείν, τον βασιλιά της Χαναάν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Και έψαλαν την ημέρα εκείνη η Δεβόρρα και ο Βαράκ, ο γιος του Αβινεέμ, λέγοντας:

² Επειδή, στον Ισραήλ προπορεύθηκαν αρχηγοί, επειδή ο λαός πρόσφερε τον εαυτό του εκούσια, ευλογείτε τον Κύριο.

³ Ακούστε, βασιλιάδες· δώστε ακρόαση, σατράπες. Εγώ, στον Κύριο εγώ θα ψάλλω· στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ θα ψαλμωδώ.

⁴ Κύριε, όταν βγήκες από τη Σηείρ, όταν κίνησες από την πεδιάδα τού Εδώμ, η γη σείστηκε, και οι ουρανοί στάλαξαν, ακόμα και οι νεφέλες στάλαξαν νερό.

⁵ Τα βουνά έλιωσαν από την παρουσία τού Κυρίου· αυτό το ίδιο το Σινά, από την παρουσία τού Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ.

⁶ Στις ημέρες τού Σαμεγάρ, γιου τού Ανάθ, στις ημέρες τής Ιαήλ, εγκαταλείφθηκαν οι δρόμοι, και οι διαβάτες περπατούσαν πλάγιους δρόμους.

⁷ Έλειψαν ολοκληρωτικά οι ηγεμόνες στον Ισραήλ, έλειψαν ολοκληρωτικά, μέχρις ότου εγώ, η Δεβόρρα, σηκώθηκα ως μητέρα στον Ισραήλ.

⁸ Διάλεξαν νέους θεούς· τότε, φάνηκε πόλεμος στις πύλες· φάνηκε άραγε ασπίδα ή λόγχη ανάμεσα σε 40.000 χιλιάδες μέσα στον Ισραήλ;

⁹ Η καρδιά μου είναι προς τους αρχηγούς τού Ισραήλ, όσοι ανάμεσα στον λαό πρόσφεραν τον εαυτό τους εκούσια. Ευλογείτε τον Κύριο.

¹⁰ Όσοι ιππεύετε σε άσπρα γαϊδούρια, όσοι κάθεστε για να κρίνετε, όσοι περπατάτε στους δρόμους, υμνολογείτε·

¹¹ αφού ελευθερωθούν από τον κρότο των τοξοτών, στους τόπους όπου αντλούν νερό, εκεί θα διηγούνται τις δικαιοσύνες τού Κυρίου, τις δικαιοσύνες των ηγεμόνων του ανάμεσα στον Ισραήλ. Ο λαός τού Κυρίου κατέβηκε, τότε, στις πύλες.

¹² Σήκω, σήκω, Δεβόρρα· σήκω, σήκω, πρόσφερε τραγουδι· Σήκω, Βαράκ, και αιχμαλώτισε τους αιχμαλώτους σου, γιε τού Αβινεέμ.

¹³ Τότε, κατέβηκε το εγκαταλειμμένο μέρος τού λαού ενάντια στους ισχυρούς· Ο Κύριος κατέβηκε μαζί μου ενάντια στους δυνατούς.

¹⁴ Από τον Εφραΐμ, που κατοικούν το βουνό τού Αμαλήκ, κατέβηκαν πίσω από σένα, Βενιαμίν, ανάμεσα στους λαούς σου. Από τον Μαχεΐρ κατέβηκαν οι αρχηγοί, και από τον Ζαβουλών εκείνοι που κρατούν ραβδί γραμματέα.

¹⁵ Και οι άρχοντες του Ισάχαρ μαζί με τη Δεβόρρα, ο Ισάχαρ, ακόμα και ο Βαράκ· πίσω απ' αυτόν έτρεξαν στην κοιλάδα. Στις διαιρέσεις τού Ρουβήν σηκώθηκαν μεγάλοι στοχασμοί καρδιάς.

¹⁶ Γιατί κάθησες ανάμεσα στις μάντρες για να ακούς τα βελάσματα των κοπαδιών; Στις διαιρέσεις τού Ρουβήν σηκώθηκαν μεγάλες συζητήσεις καρδιάς.

¹⁷ Ο Γαλαάδ πέρα από τον Ιορδάνη ησύχαζε· και ο Δαν γιατί έμενε στα πλοία; Ο Ασήρ καθόταν στα παράλια, και ησύχαζε στα λιμάνια του.

- 18** Ο Ζαβουλών είναι λαός που προσφέρει τη ζωή του σε θάνατο, και ο Νεφθαλί, επάνω στα ύψη της πεδιάδας.
- 19** Ήρθαν οι βασιλιάδες, πολέμησαν· τότε πολέμησαν οι βασιλιάδες τής Χαναάν στη Θαναάχ, κοντά στα νερά τού Μεγιδδώ· λάφυρο από ασήμι δεν πήραν.
- 20** Από τον ουρανό πολέμησαν, τα άστρα από την πορεία τους πολέμησαν ενάντια στον Σισάρα.
- 21** Ο ποταμός Κισών τούς παρέσυρε προς τα κάτω, ο παλιός ποταμός, ο ποταμός Κισών. Ψυχή μου, καταπάτησες δύναμη.
- 22** Τότε, τα νύχια των αλόγων συντρίφτηκαν από τον ορμητικό δρόμο, τον ορμητικό δρόμο των ισχυρών, που ήσαν επάνω τους.
- 23** Να καταριέστε τη Μηρώζ, είπε ο άγγελος του Κυρίου, να καταριέστε με κατάρα τους κατοίκους της, επειδή δεν ήρθαν σε βοήθεια του Κυρίου, σε βοήθεια του Κυρίου ενάντια στους δυνατούς.
- 24** Από τις γυναίκες περισσότερο ευλογημένη ας είναι η Ιαήλ, η γυναίκα τού Έβερ τού Κεναίου· παραπάνω από τις γυναίκες μέσα σε σκηνές, ας είναι ευλογημένη.
- 25** Νερό ζήτησε, γάλα έδωσε· βούτυρο πρόσφερε σε μεγαλοπρεπή κρατήρα.
- 26** Άπλωσε το αριστερό της χέρι στον πάσσαλο, και το δεξί της στο σφυρί των εργατών· και αφού σφυροκόπησε τον Σισάρα, του έσχισε το κεφάλι, και το σύντριψε και διαπέρασε τα μηνίγγια του.
- 27** Ανάμεσα στα πόδια της συγκάμφθηκε, έπεσε, βρισκόταν ξαπλωμένος· ανάμεσα στα πόδια της συγκάμφθηκε, έπεσε· στον τόπο που συγκάμφθηκε, εκεί και έπεσε νεκρός.
- 28** Η μητέρα τού Σισάρα έσκυβε από το παράθυρο, και βοούσε μέσα από το διχτυωτό: Γιατί καθυστερεί η άμαξά του, γιατί καθυστέρησαν οι τροχοί των αμαξών του;
- 29** Οι σοφές κυρίες της απαντούσαν σ' αυτή· αυτή, μάλιστα, έδινε την απάντηση στον εαυτό της:
- 30** Δεν πέτυχαν; Δεν μοίρασαν τα λάφυρα; Μία ή δύο νέες σε κάθε άνδρα, στον Σισάρα ποικιλόχρωμα λάφυρα, Λάφυρα ποικιλόχρωμα κεντημένα, ποικιλόχρωμα κεντημένα και από τα δύο μέρη, περιλαίμια αυτών που λαφυραγώγησαν;
- 31** Έτσι να απολεστούν, Κύριε, όλοι οι εχθροί σου! Εκείνοι, όμως, που τον αγαπούν ας είναι σαν τον ήλιο που ανατέλλει μέσα στη δόξα του. Και η γη αναπαύθηκε 40 χρόνια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ έπραξαν πονηρά μπροστά στον Κύριο· και ο Κύριος τους παρέδωσε στο χέρι τού Μαδιάμ για επτά χρόνια.

2 Και υπερίσχυσε το χέρι τού Μαδιάμ επάνω στον Ισραήλ· εξαιτίας των Μαδιανιτών οι γιοι Ισραήλ έκαναν για τον εαυτό τους τις φωλιές εκείνες, που έφτιαξαν επάνω στα βουνά, και τα σπήλαια και τα οχυρώματα.

3 Και όταν ο Ισραήλ έσπερνε, ανέβαιναν οι Μαδιανίτες, και οι Αμαληκίτες, και οι κάτοικοι της Ανατολής, και έρχονταν εναντίον του·

4 και στρατοπεδεύοντας εναντίον τους, κατέστρεφαν τα γεννήματα της γης, μέχρι την είσοδο της Γάζας, και δεν άφηναν ζωοτροφία στον Ισραήλ, ούτε πρόβατο ούτε βόδι ούτε γαϊδούρι.

5 Επειδή, ανέβαιναν αυτοί και τα κοπάδια τους, και έρχονταν μαζί με τις σκηνές τους, ήσαν πολυάριθμοι σαν ακρίδες· ήσαν αναρίθμητοι κι αυτοί και οι καμήλες τους· και έμπαιναν στη γη για να την καταστρέψουν.

- ⁶ Και ο Ισραήλ φτώχευσε υπερβολικά εξαιτίας των Μαδιανιτών· γι' αυτό, οι γιοι Ισραήλ βόησαν στον Κύριο.
- ⁷ Και όταν βόησαν στον Κύριο οι γιοι Ισραήλ εξαιτίας των Μαδιανιτών,
- ⁸ τότε, ο Κύριος έστειλε στους γιους Ισραήλ έναν άνδρα προφήτη, και τους είπε: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ· Εγώ σας ανέβασα από την Αίγυπτο, και σας έβγαλα από οίκο δουλείας,
- ⁹ και σας λύτρωσα από το χέρι των Αιγυπτίων, και από το χέρι όλων εκείνων που σας κατέθλιβαν, και τους έδιωξα ολοκληρωτικά από μπροστά σας, και έδωσα τη γη τους σε σας·
- ¹⁰ και σας είπα: Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας· δεν θα σεβαστείτε τούς θεούς των Αμορραίων, στη γη των οποίων κατοικείτε· και δεν υπακούσατε στη φωνή μου.
- ¹¹ Και ήρθε ο άγγελος του Κυρίου και κάθησε κάτω από τη βελανιδιά, που είναι στην Οφρά, εκείνη τού Ιωάς τού Αβί-εζερίτη· και ο γιος του, ο Γεδεών, κοπάνιζε σιτάρι μέσα στον ληνό, για να το κρύψει από τους Μαδιανίτες.
- ¹² Και ο άγγελος του Κυρίου φάνηκε σ' αυτόν, και του είπε: Ο Κύριος μαζί σου, ισχυρέ σε δύναμη.
- ¹³ Και ο Γεδεών τού είπε: Ω! κύριέ μου, αν ο Κύριος είναι μαζί μας, γιατί λοιπόν μας βρήκαν όλα αυτά; Και πού είναι όλα τα θαυμαστά του έργα, που μας διηγήθηκαν οι πατέρες μας, λέγοντας: Δεν μας ανέβασε ο Θεός από την Αίγυπτο; Αλλά, τώρα, ο Κύριος μας εγκατέλειψε, και μας παρέδωσε στα χέρια των Μαδιανιτών.
- ¹⁴ Και καθώς ο Κύριος τον κοίταξε, του είπε: Πήγαινε με τη δύναμή σου αυτή, και θα σώσεις τον Ισραήλ από το χέρι τού Μαδιάμ· δεν σε απέστειλα εγώ;
- ¹⁵ Κι εκείνος τού είπε: Ω!, κύριέ μου με τι θα σώσω τον Ισραήλ; Δες, η οικογένειά μου είναι η ταπεινότερη ανάμεσα στον Μανασσή, και εγώ ο μικρότερος στην οικογένεια του πατέρα μου.
- ¹⁶ Και ο Κύριος του είπε: Αλλά, μαζί σου θα είμαι εγώ, και θα χτυπήσεις τους Μαδιανίτες σαν έναν άνδρα.
- ¹⁷ Κι εκείνος του είπε: Αν, λοιπόν, βρήκα χάρη στα μάτια σου, δείξε μου ένα σημάδι ότι είσαι εσύ αυτός που μιλάει μαζί μου.
- ¹⁸ Μη φύγεις από εδώ, παρακαλώ, μέχρις ότου γυρίσω σε σένα, και φέρω έξω την προσφορά μου, και τη βάλω μπροστά σου. Κι εκείνος είπε: Θα περιμένω μέχρις ότου επιστρέψεις.
- ¹⁹ Και ο Γεδεών μπήκε στη σκηνή, και ετοίμασε ένα κατσικάκι από γίδες, και άζυμα από ένα εφά αλεύρι· το μεν κρέας το έβαλε σε ένα κανίστρι, τον δε ζωμό τον έβαλε σε χύτρα, και τα έφερε έξω σ' αυτόν που ήταν κάτω από τη βελανιδιά, και του τα πρόσφερε.
- ²⁰ Και ο άγγελος του Θεού τού είπε: Πάρε το κρέας και τα άζυμα, και τοποθέτησέ τα επάνω σ' αυτή την πέτρα, και χύνε επάνω τον ζωμό. Και έκανε έτσι.
- ²¹ Και ο άγγελος του Κυρίου άπλωσε την άκρη από το ραβδί, που είχε στο χέρι του, και άγγιξε το κρέας και τα άζυμα· και ανέβηκε φωτιά από την πέτρα, και κατέφαγε το κρέας και τα άζυμα. Τότε, ο άγγελος του Κυρίου έφυγε από τα μάτια του.
- ²² Και ο Γεδεών βλέποντας ότι ήταν άγγελος του Κυρίου, ο Γεδεών είπε: Αλλοίμονο, Κύριε Θεέ! Επειδή, είδα τον άγγελο του Κυρίου πρόσωπο με πρόσωπο.
- ²³ Και ο Κύριος του είπε: Ειρήνη σε σένα· μη φοβάσαι· δεν θα πεθάνεις.
- ²⁴ Και ο Γεδεών οικοδόμησε εκεί θυσιαστήριο στον Κύριο, και το ονόμασε Ιεοβά-σαλώμ· βρίσκεται μέχρι αυτή την ημέρα στην Οφρά των Αβί-εζεριτών.
- ²⁵ Και την ίδια νύχτα ο Κύριος του είπε: Πάρε το βόδι τού πατέρα σου, και το δεύτερο επτάχρονο βόδι, και κατεδάφισε τον βωμό τού Βάαλ, που έχει ο πατέρας σου, καθώς και

το άλσος, που είναι κοντά σ' αυτόν, κατάκοψε το·

26 και οικοδόμησε ένα θυσιαστήριο στον Κύριο τον Θεό σου επάνω στην κορυφή αυτής της πέτρας, σύμφωνα με το διαταγμένο· και πάρε το δεύτερο βόδι, και να πρόσφερε το ολοκαύτωμα με τα ξύλα τού δάσους, που θα κατακόψεις.

27 Και ο Γεδεών πήρε δέκα άνδρες από τους δούλους του, και έκανε όπως του είπε ο Κύριος· και επειδή φοβήθηκε την οικογένεια του πατέρα του, και τους ανθρώπους τής πόλης, να το κάνει την ημέρα, το έκανε τη νύχτα.

28 Και όταν οι άνθρωποι της πόλης σηκώθηκαν το πρωί, να, ο βωμός τού Βάαλ ήταν γκρεμισμένος, και το άλσος, που ήταν κοντά του, κατακομμένο, και το δεύτερο βόδι ολοκαυτωμένο επάνω στο οικοδομημένο θυσιαστήριο.

29 Και είπε ο ένας στον άλλον: Ποιος έκανε αυτό το πράγμα; Και αφού εξέτασαν και ερεύνησαν, είπαν: Ο Γεδεών, ο γιος τού Ιωάς έκανε αυτό το πράγμα.

30 Τότε, οι άνθρωποι της πόλης είπαν στον Ιωάς: Βγάλε τον γιο σου για να θανατωθεί, για τον λόγο ότι, γκρέμισε τον βωμό τού Βάαλ, και επειδή κατέκοψε το άλσος που ήταν κοντά σ' αυτόν.

31 Και ο Ιωάς είπε σε όλους εκείνους που εξεγείρονταν εναντίον του: Μήπως εσείς θα διεκδικήσετε υπέρ του Βάαλ; Ή, εσείς θα τον σώσετε; Όποιος διεκδικήσει υπέρ αυτού, θα θανατωθεί μέχρι το πρωί· αν αυτός είναι θεός, ας διεκδικήσει υπέρ του εαυτού του, επειδή γκρέμισαν τον βωμό του.

32 Γι' αυτό, τον ονόμασε εκείνη την ημέρα Ιεροβάαλ, λέγοντας: Ας εκδικήσει εναντίον του ο Βάαλ, επειδή γκρέμισαν τον βωμό του.

33 Τότε, συγκεντρώθηκαν μαζί όλοι οι Μαδιανίτες, και οι Αμαληκίτες, και οι κάτοικοι της ανατολής, και διάβηκαν, και στρατοπεύδευσαν στην κοιλάδα Ιεζραέλ.

34 Και το Πνεύμα τού Κυρίου περιχύθηκε επάνω στον Γεδεών, και σάλπισε με σάλπιγγα, και συγκεντρώθηκαν οι Αβί-εζερίτες πίσω απ' αυτόν.

35 Και έστειλε μηνυτές σε όλο τον Μανασσή, και συγκεντρώθηκε κι αυτός πίσω απ' αυτόν· έστειλε ακόμα μηνυτές και στον Ασήρ, και στον Ζαβουλών, και στον Νεφθαλί, και ανέβηκαν σε συνάντησή τους.

36 Και ο Γεδεών είπε στον Θεό: Αν πρόκειται να σώσεις τον Ισραήλ με το χέρι μου, όπως μίλησες,

37 δες, εγώ θα βάλω το δέρμα τού μαλλιού στο αλώνι· αν γίνει δροσιά μονάχα επάνω στο δέρμα, σε όλη τη γη όμως γίνει ξηρασία, τότε θα γνωρίσω, ότι εσύ θα σώσεις τον Ισραήλ με το χέρι μου, όπως μίλησες.

38 Έτσι και έγινε· επειδή, καθώς σηκώθηκε το πρωί, πίεσε το δέρμα τού μαλλιού, και μέσα από το μαλλί έστιψε δροσιά, μια λεκάνη γεμάτη νερό.

39 Και ο Γεδεών είπε στον Θεό: Ας μη ανάψει ο θυμός σου εναντίον μου, και θα μιλήσω μονάχα αυτή τη φορά· ας δοκιμάσω, παρακαλώ, αυτή μονάχα τη φορά με το δέρμα τού μαλλιού· ας γίνει τώρα ξηρασία μονάχα επάνω στο δέρμα τού μαλλιού, σε όλη τη γη όμως ας είναι δροσιά.

40 Και ο Θεός έκανε έτσι εκείνη τη νύχτα· και έγινε ξηρασία μονάχα επάνω στο δέρμα τού μαλλιού, σε όλη όμως τη γη ήταν δροσιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΤΟΤΕ, ο Ιεροβάαλ (που είναι ο Γεδεών) σηκώθηκε πρωί, και ολόκληρος ο λαός, που ήταν μαζί του, και στρατοπεύδευσαν κοντά στην πηγή Αρώδ· και το στρατόπεδο των Μαδιανιτών ήταν κατά το βόρειο μέρος τους, προς τον λόφο Μορέχ, στην κοιλάδα.

- ² Και ο Κύριος είπε στον Γεδεών: Πολύς είναι ο λαός που βρίσκεται μαζί σου, για να παραδώσω τους Μαδιανίτες στο χέρι του, μήπως ο Ισραήλ καυχηθεί εναντίον μου, λέγοντας: Το χέρι μου με έσωσε·
- ³ τώρα, λοιπόν, κήρυξε σε επήκοον του λαού, λέγοντας: Όποιος είναι δειλός και έχει φόβο, ας γυρίσει, και ας φύγει γρήγορα από το βουνό Γαλαάδ. Και γύρισαν από τον λαό 22.000· και έμειναν 10.000.
- ⁴ Και ο Κύριος είπε στον Γεδεών: Ο λαός είναι ακόμα πολύς· κατέβασέ τους κάτω στο νερό, και εκεί θα τους ξεκαθαρίσω για σένα· και για όποιον σου πω: Αυτός θάρθει μαζί σου, αυτός θάρθει μαζί σου· και για όποιον σου πω: Αυτός δεν θάρθει μαζί σου, αυτός δεν θάρθει μαζί σου.
- ⁵ Και κατέβασε τον λαό στο νερό· και ο Κύριος είπε στον Γεδεών: Κάθε ένας που θα πίνει με τη γλώσσα του από το νερό, όπως πίνει ο σκύλος, αυτόν θα τον στήσεις χωριστά· και καθένας που θα λυγίσει τα γόνατά του για να πιει.
- ⁶ Και ο αριθμός εκείνων που έπιναν με το χέρι τους προς το στόμα τους, ήταν 300 άνδρες· ολόκληρο, όμως, το υπόλοιπο του λαού λύγισε τα γονατά τους για να πιουν νερό.
- ⁷ Και ο Κύριος είπε στον Γεδεών: Με τους 300 αυτούς άνδρες, που ήπιαν με τη γλώσσα τους θα σας σώσω, και θα παραδώσω τους Μαδιανίτες στο χέρι σου· ολόκληρο δε το υπόλοιπο του λαού ας πάνε κάθε ένας στο σπίτι του.
- ⁸ Ο λαός, λοιπόν, πήρε στα χέρια τους τις τροφές, και τις σάλπιγγές τους· και έδωξε ολόκληρο το υπόλοιπο του Ισραήλ, τον καθέναν στη σκηνή του, και κράτησε τους 300 άνδρες. Και το στρατόπεδο του Μαδιάμ ήταν από κάτω τους στην κοιλάδα.
- ⁹ Και την ίδια νύχτα, ο Κύριος του είπε: Σήκω, κατέβα στο στρατόπεδο· επειδή, το παρέδωσα στο χέρι σου·
- ¹⁰ αν, όμως, φοβάσαι να κατέβεις, κατέβα εσύ και ο δούλος σου ο Φουρά στο στρατόπεδο·
- ¹¹ και θα ακούσεις τι λένε· και ύστερα απ' αυτά θα δυναμώσουν τα χέρια σου, και θα κατέβεις στο στρατόπεδο. Και κατέβηκε, αυτός μαζί με τον δούλο του τον Φουρά, μέχρι την προφυλακή τού στρατοπέδου.
- ¹² Και ο Μαδιάμ, και ο Αμαλήκ, και όλοι οι κάτοικοι της ανατολής ήσαν απλωμένοι στην κοιλάδα σαν ακρίδες κατά το πλήθος· και οι καμήλες τους ήσαν αναρίθμητες σαν την άμμο κοντά στην άκρη τής θάλασσας κατά το πλήθος.
- ¹³ Και όταν ήρθε ο Γεδεών, ξάφνου, ένας άνθρωπος διηγείτο στον διπλανό του ένα όνειρο και του έλεγε: Δες, ονειρεύτηκα ένα όνειρο, και να, ένα ψωμάκι κρίθινο είδα να κυλιέται στο στρατόπεδο του Μαδιάμ, ήρθε στις σκηνές, και τις χτύπησε, και έπεσαν· και τις ανέτρεψε, και έπεσαν οι σκηνές.
- ¹⁴ Και ο διπλανός του απάντησε, και είπε: Αυτό δεν είναι παρά η ρομφαία τού Γεδεών, του γιου του Ιωάς, άνδρα Ισραηλίτη· ο Θεός παρέδωσε στο χέρι του τον Μαδιάμ, και ολόκληρο το στρατόπεδο.
- ¹⁵ Και καθώς ο Γεδεών άκουσε τη διήγηση του ονείρου, και την εξήγησή του, προσκύνησε, και γύρισε στο στρατόπεδο του Ισραήλ, και είπε: Σηκωθείτε· επειδή, ο Κύριος παρέδωσε στο χέρι σας το στρατόπεδο του Μαδιάμ.
- ¹⁶ Και χώρισε τους 300 άνδρες σε τρία σώματα, και στα χέρια όλων αυτών έδωσε σάλπιγγες και αδειανές στάμνες, και λαμπάδες μέσα στις στάμνες.
- ¹⁷ Και τους είπε: Κοιτάζετε σε μένα, και κάντε το ίδιο· και δέστε, όταν εγώ φτάσω στην άκρη τού στρατοπέδου, όπως θα κάνω εγώ, έτσι θα κάνετε κι εσείς·
- ¹⁸ όταν σαλπίσω με τη σάλπιγγα, εγώ και όλοι αυτοί που είναι μαζί μου, τότε θα σαλπίσετε κι εσείς με τις σάλπιγγες γύρω από όλο το στρατόπεδο, και θα πείτε: Η ρομφαία τού

Κυρίου και του Γεδεών.

¹⁹ Ο Γεδεών, λοιπόν, και οι 100 άνδρες που ήσαν μαζί του, ήρθαν στην άκρη τού στρατοπέδου, μόλις άρχιζε περίπου η μεσαία βάρδια· μόλις είχαν βάλει φύλακες· και σάλπισαν με τις σάλπιγγες, και έσπασαν τις στάμνες που είχαν στα χέρια τους.

²⁰ Και τα τρία σώματα σάλπισαν με τις σάλπιγγες, και έσπασαν τις στάμνες, και στα αριστερά τους χέρια κρατούσαν τις λαμπάδες, και στα δεξιά τους χέρια τις σάλπιγγες για να σαλπίζουν· και φώναζαν: Η ρομφαία του Κυρίου και του Γεδεών.

²¹ Και κάθε ένας στάθηκε στη θέση του ολόγυρα στο στρατόπεδο· και ολόκληρος ο στρατός έτρεχε, και φώναζε, και έφευγε.

²² Και οι 300 σάλπισαν με τις σάλπιγγές τους· και ο Κύριος έστρεψε τη ρομφαία τού καθενός ενάντια στον διπλανό του σε ολόκληρο το στρατόπεδο· και ο στρατός έφυγε στη Βαιθ-ασεττά προς τη Ζερεράθ, μέχρι την άκρη τού Αβέλ-μεολά προς την Ταβάθ.

²³ Και οι άνδρες Ισραήλ, από τον Νεφθαλί, και από τον Ασήρ, και από ολόκληρο τον Μανασσή, συγκεντρώθηκαν και καταδίωξαν πίσω από τον Μαδιάμ.

²⁴ Και ο Γεδεών έστειλε μηνυτές σε όλο το βουνό τού Εφραΐμ, λέγοντας: Κατεβείτε για να συναντήσετε τον Μαδιάμ, και να προκαταλάβετε τα νερά πριν απ' αυτούς, μέχρι τη Βαιθ-βαρά και τον Ιορδάνη. Τότε, όλοι οι άνδρες τού Εφραΐμ συγκεντρώθηκαν, και προκατέλαβαν τα νερά μέχρι τη Βαιθ-βαρά και τον Ιορδάνη.

²⁵ Και έπιασαν δύο αρχηγούς τού Μαδιάμ, τον Ωρήβ, και τον Ζηβ· και τον Ωρήβ τον θανάτωσαν επάνω στον βράχο Ωρήβ, και τον Ζηβ τον θανάτωσαν επάνω στον ληνό Ζηβ· και καταδίωξαν τον Μαδιάμ, και έφεραν το κεφάλι τού Ωρήβ και του Ζηβ στον Γεδεών από την πέρα πλευρά τού Ιορδάνη.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 8

ΚΑΙ οι άνδρες τού Εφραΐμ τού είπαν: Τι είναι αυτό το πράγμα που μας έκανες, ότι δεν μας κάλεσες όταν πήγες να πολεμήσεις εναντίον τού Μαδιάμ; Και λογομάχησαν πάρα πολύ μαζί του.

² Κι εκείνος τούς είπε: Τι έκανα τώρα ως προς εσάς; Δεν είναι καλύτερο το αποτρύγημα του Εφραΐμ παρά ο τρυγητός τού Αβί-έζερ;

³ Ο Θεός παρέδωσε στα χέρια σας τους αρχηγούς τού Μαδιάμ, τον Ωρήβ και τον Ζηβ· και τι μπορούσα να κάνω ως προς εσάς; Τότε, το πνεύμα τους ησύχασε απέναντί του, όταν μίλησε αυτό τον λόγο.

⁴ Και καθώς ο Γεδεών ήρθε στον Ιορδάνη, πέρασε, αυτός και οι 300 άνδρες που ήσαν μαζί του, αποκαμωμένοι, αλλ' εξακολουθούσαν να καταδιώκουν.

⁵ Και στους ανθρώπους τής Σοκχώθ είπε: Δώστε, παρακαλώ, μερικά ψωμιά στον λαό που με ακολουθεί· επειδή, είναι αποκαμωμένος, κι εγώ καταδιώκω πίσω από τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, τους βασιλιάδες τού Μαδιάμ.

⁶ Και οι αρχηγοί τής Σοκχώθ απάντησαν: Μήπως τα χέρια τού Ζεβεέ και του Σαλμανά είναι τώρα στο χέρι σου, ώστε να δώσουμε στον στρατό σου ψωμιά;

⁷ Και ο Γεδεών είπε: Γι' αυτό, όταν ο Κύριος παραδώσει στο χέρι μου τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, τότε εγώ θα καταξύσω τις σάρκες σας με τα αγκάθια τής ερήμου, και με τα τριβόλια.

⁸ Και από εκεί ανέβηκε στη Φανουήλ, και παρόμοια μίλησε και σ' αυτούς· και οι άνδρες τής Φανουήλ απάντησαν όπως και οι άνδρες τής Σοκχώθ.

⁹ Κι εκείνος είπε και προς τους άνδρες τής Φανουήλ, λέγοντας: Όταν επιστρέψω με ειρήνη, θα κατασκάψω αυτόν τον πύργο.

10 Ο δε Ζεβεέ και ο Σαλμανά ήσαν στην Καρκόρ, και τα στρατεύματά τους μαζί τους, μέχρι 15.000, όλοι εκείνοι που είχαν εναπομείνει από ολόκληρο τον στρατό τής ανατολής· επειδή, έπεσαν 120.000 άνδρες που έσερναν ρομφαία.

11 Και ο Γεδεών ανέβηκε από τον δρόμο εκείνων που κατοικούσαν σε σκηνές, από τα ανατολικά τής Νοβά και της Ιογβέα, και χτύπησε το στρατόπεδο· το στρατόπεδο, μάλιστα, βρισκόταν σε αφοβία.

12 Και ο Ζεβεέ και ο Σαλμανά έφευγαν, κι αυτός τούς καταδίωκε καταπίσω τους και συνέλαβε τους δύο βασιλιάδες τού Μαδιάμ, τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, και κατατρόπωσε ολόκληρο το στρατόπεδο.

13 Και ο Γεδεών, ο γιος τού Ιωάς, επέστρεψε από τη μάχη από την ανάβαση της Αρές.

14 Και πιάνοντας έναν νέο από τους άνδρες τής Σοκχώθ, τον ρώτησε· κι εκείνος τού περιέγραψε τους αρχηγούς τής Σοκχώθ, και τους πρεσβυτέρους της, 77 άνδρες.

15 Και ο Γεδεών ήρθε στους άνδρες τής Σοκχώθ, και είπε: Να, ο Ζεβεέ και ο Σαλμανά, για τους οποίους με περιγελάσατε, λέγοντας: Μήπως τα χέρια τού Ζεβεέ και του Σαλμανά είναι τώρα στο χέρι σου, ώστε να δώσουμε ψωμί στους ανθρώπους σου, τους αποκαμωμένους;

16 Και πήρε τους πρεσβύτερους της πόλης, και τα αγκάθια τής ερήμου και τα τριβόλια, και παίδεψε μ' αυτά τους άνδρες τής Σοκχώθ.

17 Και κατέσκαψε τον πύργο τής Φανουήλ, και θανάτωσε τους άνδρες τής πόλης.

18 Τότε, είπε στον Ζεβεέ και στον Σαλμανά: Τι είδους άνθρωποι ήσαν εκείνοι που θανατώσατε στο Θαβώρ; Κι εκείνοι είπαν: Σαν κι εσένα, τέτοιοι ήσαν· καθένας τους έμοιαζε με γιο βασιλιά.

19 Κι εκείνος είπε: Αδελφοί μου, γιοι τής μητέρας μου ήσαν· ζει ο Κύριος, αν είχατε διαφυλάξει τη ζωή τους, εγώ τώρα δεν θα σας θανάτωννα.

20 Και είπε στον Ιεθέρ τον πρωτότοκό του: Αφού σηκωθείς, θανάτωσέ τους· αλλά, ο νέος δεν τράβηξε τη ρομφαία του, επειδή φοβόταν, για τον λόγο ότι ήταν ακόμα παιδί.

21 Τότε, είπε ο Ζεβεέ και ο Σαλμανά: Σήκω εσύ, και πέσε επάνω μας· επειδή, σύμφωνα με τον άνθρωπο, και η δύναμή του. Και αφού ο Γεδεών σηκώθηκε θανάτωσε τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, και πήρε τους μηνίσκους, που ήσαν γύρω από τον λαιμό των καμήλων τους.

22 Και οι άνδρες τού Ισραήλ είπαν στον Γεδεών: Γίνε άρχοντας επάνω σε μας, κι εσύ και ο γιος σου, και ο γιος τού γιου σου, επειδή μας έσωσες από το χέρι τού Μαδιάμ.

23 Και ο Γεδεών τούς είπε: Δεν θα γίνω εγώ άρχοντας επάνω σε σας, αλλ' ούτε ο γιος μου θα γίνει άρχοντας επάνω σε σας· ο Κύριος θα είναι άρχοντας επάνω σας.

24 Και ο Γεδεών τούς είπε ακόμα: Θα ζητήσω από σας ένα ζήτημα· δώστε μου κάθε ένας σας τα σκουλαρίκια από τα λάφυρά του· επειδή, οι εχθροί είχαν χρυσά σκουλαρίκια, μια που ήσαν Ισμαηλίτες.

25 Κι εκείνοι απάντησαν: Θα σου τα δώσουμε ευχαρίστως. Και άπλωσαν ένα φόρεμα και κάθε ένας έρριχνε εκεί τα σκουλαρίκια από τα λάφυρά του.

26 Και το βάρος των χρυσών σκουλαρικών, που ζήτησε, ήταν 1.700 χρυσοί σίκλοι· εκτός από τους μηνίσκους και τα περιδέρια, και τα πορφυρένια υφάσματα, που ήσαν επάνω στους βασιλιάδες τού Μαδιάμ, και εκτός από τα περιλαίμια, που ήσαν στους λαιμούς των καμήλων τους.

27 Και ο Γεδεών έκανε απ' αυτά ένα εφόδ, και το έβαλε στην πόλη του, στην Οφρά· και πόρνευσε ολόκληρος ο Ισραήλ πίσω απ' αυτό, εκεί· και έγινε παγίδα στον Γεδεών και στην οικογένειά του.

28 Και ο Μαδιάμ ταπεινώθηκε μπροστά από τους γιους Ισραήλ, και δεν σήκωσε πλέον το κεφάλι του. Και η γη αναπαύθηκε 40 χρόνια στις ημέρες τού Γεδεών.

- ²⁹ Τότε, ο Ιεροβάαλ, ο γιος τού Ιωάς, πήγε και κατοίκησε στο σπίτι του.
- ³⁰ Και ο Γεδεών είχε 70 γιους που βγήκαν από τον μηρό του· επειδή, είχε πολλές γυναίκες.
- ³¹ Και η παλλακή του, που ήταν στη Συχέμ, κι αυτή τού γέννησε έναν γιο, που αυτός τον ονόμασε Αβιμέλεχ.
- ³² Και ο Γεδεών, ο γιος τού Ιωάς, πέθανε σε καλά γηρατειά, και θάφτηκε στον τάφο τού Ιωάς τού πατέρα του, στην Οφρά των Αβί-εζεριτών.
- ³³ Και όταν ο Γεδεών πέθανε, οι γιοι Ισραήλ γύρισαν και πόρνευσαν πίσω από τους Βααλείμ, και έστησαν στον εαυτό τους τον Βάαλ-βερίθ για θεό.
- ³⁴ Και οι γιοι Ισραήλ δεν θυμήθηκαν τον Κύριο τον Θεό τους, που τους έσωσε από το χέρι όλων των εχθρών τους, ολόγυρα.
- ³⁵ Και δεν έκαναν έλεος στην οικογένεια του Ιεροβάαλ Γεδεών, ανάλογα προς όλα τα αγαθά, που έκανε στον Ισραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

ΚΑΙ ο Αβιμέλεχ, ο γιος τού Ιεροβάαλ, πήγε στη Συχέμ, στους αδελφούς τής μητέρας του, και είπε σ' αυτούς και σε όλη τη συγγένεια της οικογένειας του πατέρα τής μητέρας του, λέγοντας:

- ² Μιλήστε, παρακαλώ, σε επήκοο όλων των ανδρών τής Συχέμ, τι είναι καλύτερο σε σας, να άρχουν επάνω σας όλοι οι γιοι τού Ιεροβάαλ, 70 άνδρες ή να άρχει επάνω σας ένας και μόνος; Και θυμηθείτε ότι κόκαλό σας και σάρκα σας είμαι.
- ³ Και οι αδελφοί τής μητέρας του μίλησαν γι' αυτόν σε επήκοον όλων των ανδρών τής Συχέμ όλα αυτά τα λόγια· και έκλινε η καρδιά τους πίσω από τον Αβιμέλεχ· επειδή, είπαν: Αδελφός μας είναι.
- ⁴ Και του έδωσαν 70 αργύρια από τον οίκο τού Βάαλ-βερίθ, και μ' αυτά ο Αβιμέλεχ μίσθωσε ποταπούς και θρασεείς άνδρες και τον ακολούθησαν.
- ⁵ Και μπήκε στον οίκο τού πατέρα του στην Οφρά, και θανάτωσε τους αδελφούς του, τους γιους τού Ιεροβάαλ, 70 άνδρες, επάνω σε μια πέτρα· εναπέμεινε, όμως, ο Ιωθάμ, ο νεότερος γιος τού Ιεροβάαλ, επειδή κρύφτηκε.
- ⁶ Και συγκεντρώθηκαν όλοι οι άνδρες τής Συχέμ και όλη η οικογένεια του Μιλλώ, και καθώς ήρθαν έκαναν τον Αβιμέλεχ βασιλιά, κοντά στη βελανιδιά, που στέκεται στη Συχέμ.
- ⁷ Και όταν αυτό αναγγέλθηκε στον Ιωθάμ, πήγε και στάθηκε επάνω στην κορυφή τού βουνού Γαριζίν και ύψωσε τη φωνή του και βόησε και τους είπε: Ακούστε με, άνδρες τής Συχέμ, και θα σας ακούσει ο Θεός.
- ⁸ Πήγαν κάποτε τα δέντρα να χρίσουν επάνω τους βασιλιά· και είπαν στην ελιά: Γίνε βασιλιάς επάνω σε μας.
- ⁹ Αλλ' η ελιά τούς είπε: Να αφήσω εγώ το πάχος μου, με το οποίο τιμούνται ο Θεός και οι άνθρωποι, και να πάω να άρχω επάνω σε δέντρα;
- ¹⁰ Και τα δέντρα είπαν στη συκιά: Έλα εσύ, γίνε βασιλιάς επάνω σε μας.
- ¹¹ Αλλ' η συκιά τούς είπε: Να αφήσω τη γλυκύτητά μου και τον καλό μου καρπό και να πάω να άρχω επάνω σε δέντρα;
- ¹² Και τα δέντρα είπαν στην άμπελο: Έλα εσύ, γίνε βασιλιάς επάνω σε μας.
- ¹³ Και η άμπελος τους είπε: Να αφήσω το κρασί μου, που ευφραίνει Θεό και ανθρώπους και να πάω να άρχω επάνω σε δέντρα;
- ¹⁴ Τότε, όλα τα δέντρα είπαν στην αγκαθιά: Έλα εσύ, γίνε βασιλιάς επάνω σε μας.

- ¹⁵ Και η αγκαθιά είπε στα δέντρα: Αν στ' αλήθεια εσείς με χρίετε βασιλιά επάνω σε σας, ελάτε και ζητήστε καταφύγιο κάτω από τη σκιά μου· διαφορετικά, φωτιά να βγει από την αγκαθιά και να καταφάει τους κέδρους του Λιβάνου!
- ¹⁶ Τώρα, λοιπόν, αν ενεργήσατε με αλήθεια και ακεραιότητα, κάνοντας βασιλιά τον Αβιμέλεχ, και αν φερθήκατε καλά στον Ιεροβάαλ και στην οικογένειά του, και αν κάνατε σ' αυτόν σύμφωνα με την αξία των χειρών του,
- ¹⁷ (επειδή, ο πατέρας μου πολέμησε για σας και ριψοκινδύνευσε τη ζωή του και σας έσωσε από το χέρι τού Μαδιάμ·
- ¹⁸ κι εσείς σηκωθήκατε σήμερα ενάντια στην οικογένεια του πατέρα μου και θανατώσατε τους γιους του, 70 άνδρες, επάνω σε μία πέτρα, και κάνατε τον Αβιμέλεχ, τον γιο τής δούλης του, βασιλιά επάνω σε όλους τους άνδρες τής Συχέμ, επειδή είναι αδελφός σας)·
- ¹⁹ αν, λοιπόν, ενεργήσατε σήμερα με αλήθεια και ακεραιότητα, απέναντι στον Ιεροβάαλ και στην οικογένειά του, να χαίρεστε στον Αβιμέλεχ, κι αυτός ας χαίρεται σε σας!
- ²⁰ Διαφορετικά, να βγει φωτιά από τον Αβιμέλεχ, και να καταφάει τούς άνδρες τής Συχέμ και την οικογένεια του Μιλλώ· και φωτιά να βγει από τους άνδρες τής Συχέμ και από την οικογένεια του Μιλλώ και να καταφάει τον Αβιμέλεχ!
- ²¹ Τότε, ο Ιωθάμ έφυγε με βιασύνη και πήγε στη Βηρ και κατοίκησε εκεί, εξαιτίας του φόβου τού Αβιμέλεχ τού αδελφού του.
- ²² Και ο Αβιμέλεχ βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ τρία χρόνια.
- ²³ Και ο Θεός έστειλε ένα πονηρό πνεύμα ανάμεσα στον Αβιμέλεχ και τους άνδρες τής Συχέμ· και οι άνδρες τής Συχέμ στασίασαν ενάντια στον Αβιμέλεχ·
- ²⁴ για νάρθει η αδικία των 70 γιων τού Ιεροβάαλ, και νάρθει το αίμα τους επάνω στον Αβιμέλεχ, τον αδελφό τους, που τους θανάτωσε, κι επάνω στους άνδρες τής Συχέμ, που ενίσχυσαν τα χέρια του, για να θανατώσει τους αδελφούς του.
- ²⁵ Και οι άνδρες τής Συχέμ έβαλαν ενέδρες εναντίον του στις κορυφές των βουνών και γύμνωναν όλους εκείνους που περνούσαν κοντά τους, από τον δρόμο· και το πράγμα αναγγέλθηκε στον Αβιμέλεχ.
- ²⁶ Και ήρθε ο Γαάλ, ο γιος τού Εβέδ, και οι αδελφοί του, και διάβηκαν στη Συχέμ και εμπιστεύθηκαν σ' αυτόν οι άνδρες τής Συχέμ.
- ²⁷ Και βγήκαν στα χωράφια και τρύγησαν τις αμπέλους τους και πάτησαν σταφύλια και ήρθαν σε ευθυμία και πήγαν στον οίκο τού θεού τους και έφαγαν και ήπιαν και καταράστηκαν τον Αβιμέλεχ.
- ²⁸ Και ο Γαάλ, ο γιος τού Εβέδ, είπε: Ποιος είναι ο Αβιμέλεχ, και ποια είναι η Συχέμ, ώστε να δουλεύουμε σ' αυτόν; Δεν είναι αυτός ο γιος τού Ιεροβάαλ; Και ο Ζεβούλ ο επιστάτης του; Δουλέψτε στους άνδρες τού Εμμώρ, του πατέρα τού Συχέμ· και γιατί εμείς να δουλεύουμε σ' εκείνον;
- ²⁹ Είθε αυτός ο λαός να δινόταν κάτω από το χέρι μου! Τότε, θα έδιωχνα τον Αβιμέλεχ. Και είπε στον Αβιμέλεχ. Πλήθυνε τον στρατό σου και να βγες.
- ³⁰ Και ο Ζεβούλ, ο άρχοντας της πόλης, άκουσε τα λόγια τού Γαάλ, του γιου τού Εβέδ, και ο θυμός του άναψε·
- ³¹ και έστειλε μηνυτές στον Αβιμέλεχ, κρυφά, λέγοντας: Δες, ο Γαάλ, ο γιος τού Εβέδ, και οι αδελφοί του, ήρθαν στη Συχέμ· και δες, αυτοί διεγείρουν την πόλη εναντίον σου·
- ³² γι' αυτό, λοιπόν, σήκω τη νύχτα, εσύ και ο λαός, που είναι μαζί σου, και βάλε ενέδρες στα χωράφια·
- ³³ και το πρωί, μόλις ανατείλει ο ήλιος, θα σηκωθείς ενωρίς και θα εφορμήσεις επάνω στην πόλη· και δες, αυτός και ο λαός, που είναι μαζί του, θα βγουν εναντίον σου και εσύ θα κάνεις σ' αυτόν όπως μπορείς.

- ³⁴ Και ο Αβιμέλεχ σηκώθηκε τη νύχτα, και όλος ο λαός, που ήταν μαζί του, και έβαλαν ενέδρα ενάντια στη Συχέμ τέσσερα σώματα.
- ³⁵ Και ο Γαάλ, ο γιος τού Εβέδ, βγήκε και στάθηκε στην είσοδο της πύλης τής πόλης· και σηκώθηκε ο Αβιμέλεχ, και ο λαός που ήταν μαζί του, από την ενέδρα.
- ³⁶ Και όταν ο Γαάλ είδε τον λαό, είπε στον Ζεβούλ: Δες, κατεβαίνει λαός από τις κορυφές των βουνών. Και ο Ζεβούλ τού είπε: Τη σκιά των βουνών βλέπεις εσύ για άνδρες.
- ³⁷ Και πάλι ο Γαάλ μίλησε και είπε: Να, κατεβαίνει λαός από τα ψηλά τού τόπου και ένα σώμα έρχεται μέσα από τον δρόμο τής βελανιδιάς Μεωνενίμ.
- ³⁸ Τότε, ο Ζεβούλ τού είπε: Πού είναι τώρα το στόμα σου με το οποίο είπες: Ποιος είναι ο Αβιμέλεχ, ώστε να τον δουλεύουμε; Δεν είναι αυτός ο λαός, που εξουθένωσες; Βγες, λοιπόν, τώρα και πολέμησέ τους.
- ³⁹ Και ο Γαάλ βγήκε μπροστά από τους άνδρες τής Συχέμ και πολέμησε με τον Αβιμέλεχ·
- ⁴⁰ Και ο Αβιμέλεχ τον καταδίωξε και έφυγε από μπροστά του και πολλοί έπεσαν τραυματισμένοι μέχρι την είσοδο της πύλης.
- ⁴¹ Και ο Αβιμέλεχ κάθησε στην Αρουμά· και ο Ζεβούλ έβγαλε τον Γαάλ και τους αδελφούς του, για να μη κατοικούν στη Συχέμ.
- ⁴² Και την επόμενη ημέρα ο λαός βγήκε στην πεδιάδα· και το πράγμα αναγγέλθηκε στον Αβιμέλεχ.
- ⁴³ Τότε, πήρε τον λαό και τον χώρισε σε τρία σώματα και έβαλε ενέδρες στην πεδιάδα· και είδε, και να, ο λαός έβγαινε από την πόλη· και σηκώθηκε εναντίον τους και τους χτύπησε.
- ⁴⁴ Και ο Αβιμέλεχ και το σώμα, που ήταν μαζί του, εφόρμησαν και στάθηκαν στην είσοδο της πύλης τής πόλης· ενώ τα άλλα δύο σώματα εφόρμησαν σε όλους εκείνους που ήσαν στα χωράφια και τους χτύπησαν.
- ⁴⁵ Και ο Αβιμέλεχ πολέμουσε ενάντια στην πόλη όλη εκείνη την ημέρα· και κυρίευσε την πόλη και φόνευσε τον λαό που ήταν μέσα σ' αυτή και κατέσκαψε την πόλη και την έσπειρε με αλάτι.
- ⁴⁶ Και όταν αυτό το άκουσαν όλοι οι άνδρες τού πύργου τής Συχέμ, μπήκαν στο οχύρωμα του οίκου τού θεού Βερίθ.
- ⁴⁷ Και αναγγέλθηκε το πράγμα στον Αβιμέλεχ, ότι συγκεντρώθηκαν όλοι οι άνδρες τού πύργου τής Συχέμ.
- ⁴⁸ Και ο Αβιμέλεχ ανέβηκε στο βουνό Σαλμών, αυτός και όλος ο λαός που ήταν μαζί του· και ο Αβιμέλεχ πήρε την αξίνη στο χέρι του και έκοψε ένα κλαδί δέντρου και το σήκωσε και το έβαλε επάνω στους ώμους του και είπε στον λαό που ήταν μαζί του: Ό,τι βλέπετε εμένα να κάνω, βιαστείτε κι εσείς να κάνετε όπως εγώ.
- ⁴⁹ Έκοψε, λοιπόν, και όλος ο λαός, κάθε ένας το δικό του κλαδί, και ακολουθώντας τον Αβιμέλεχ, τα έβαλαν επάνω στο οχύρωμα, και κατέκαψαν το οχύρωμα με φωτιά επάνω τους· και οι άνδρες τού πύργου τής Συχέμ πέθαναν όλοι μαζί, μέχρι 1.000 άνδρες και γυναίκες.
- ⁵⁰ Τότε, ο Αβιμέλεχ πήγε στη Θαιβαίς· και στρατοπέδευσε ενάντια στη Θαιβαίς και την κυρίευσε.
- ⁵¹ Αλλά υπήρχε ένας ισχυρός πύργος στο μέσον τής πόλης, και κατέφυγαν εκεί όλοι, άνδρες και γυναίκες, και όλοι οι κάτοικοι της πόλης και έκλεισαν πίσω τους, και ανέβηκαν στην ταρατσα τού πύργου.
- ⁵² Και ο Αβιμέλεχ πήγε μέχρι τον πύργο και τον πολέμούσε και πλησίασε μέχρι τη θύρα τού πύργου για να τον κάψει με φωτιά.
- ⁵³ Και μια γυναίκα έρριξε ένα κομμάτι μυλόπετρας επάνω στο κεφάλι τού Αβιμέλεχ και σύντριψε το κρανίο του.

⁵⁴ Και φώναξε γρήγορα στον νέο τον οπλοφόρο του και του είπε: Βγάλε τη μάχαιρά σου και θανάτωσέ με, για να μη πουν για μένα: Τον σκότωσε μια γυναίκα. Και ο νέος του τον διατρύπησε με τη μάχαιρα και πέθανε.

⁵⁵ Και όταν οι άνδρες Ισραήλ είδαν ότι πέθανε ο Αβιμέλεχ, αναχώρησε κάθε ένας στον τόπο του.

⁵⁶ Έτσι ανταπέδωσε ο Θεός την κακία τού Αβιμέλεχ, που έκανε στον πατέρα του, φονεύοντας τους 70 αδελφούς του.

⁵⁷ Και όλη την κακία των ανδρών τής Συχέμ, ο Θεός ανταπέδωσε επάνω στα κεφάλια τους· και ήρθε σ' αυτούς η κατάρα τού Ιωθάμ, του γιου τού Ιεροβάαλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΚΑΙ μετά τον Αβιμέλεχ σηκώθηκε, για να σώσει τον Ισραήλ, ο Θωλά, ο γιος τού Φουά, γιου τού Δωδώ, ένας άνδρας από τη φυλή τού Ισσάχαρ· κι αυτός κατοικούσε στη Σαμίρ, στο βουνό Εφραΐμ.

² Και έκρινε τον Ισραήλ για 23 χρόνια· και πέθανε, και θάφτηκε στη Σαμίρ.

³ Και ύστερα απ' αυτόν σηκώθηκε ο Ιαείρ, ο Γαλααδίτης, και έκρινε τον Ισραήλ για 22 χρόνια.

⁴ Και είχε 30 γιους, που επέβαιναν σε 30 πουλάρια, και είχαν 30 πόλεις, που τις ονομάζουν Χώρες τού Ιαείρ μέχρι σήμερα, οι οποίες βρίσκονται στη γη Γαλαάδ.

⁵ Και πέθανε ο Ιαείρ, και θάφτηκε στην Καμών.

⁶ Και οι γιοι Ισραήλ έπραξαν πάλι πονηρά μπροστά στον Κύριο, και λάτρευσαν τους Βααλείμ, και τις Ασταρώθ και τους θεούς τής Αράμ, και τους θεούς τής Σιδώνας, και τους θεούς τού Μωάβ, και τους θεούς των γιων Αμμών, και τους θεούς των Φιλισταίων, και εγκατέλειψαν τον Κύριο, και δεν τον λάτρευσαν.

⁷ Και ο θυμός τού Κυρίου άναψε ενάντια στον Ισραήλ, και τους πούλησε στο χέρι των Φιλισταίων, και στο χέρι των γιων Αμμών.

⁸ Και από εκείνο τον χρόνο, κατέθλιψαν και καταδυνάστευσαν τους γιους Ισραήλ 18 χρόνια, όλους τούς γιους Ισραήλ, που είναι πέρα από τον Ιορδάνη, στη γη των Αμορραίων, που είναι στη γη Γαλαάδ.

⁹ Και οι γιοι Αμμών διάβηκαν τον Ιορδάνη, για να πολεμήσουν και εναντίον του Ιούδα, και εναντίον του Βενιαμίν, και εναντίον του οίκου Εφραΐμ· ώστε, ο Ισραήλ βρισκόταν σε πλήρη αμηχανία.

¹⁰ Και οι γιοι Ισραήλ βόησαν στον Κύριο, λέγοντας: Αμαρτήσαμε σε σένα, επειδή εγκαταλείψαμε τον Θεό μας, και λατρεύσαμε τους Βααλείμ.

¹¹ Και ο Κύριος είπε στους γιους Ισραήλ: Δεν σας λύτρωσα από τους Αιγυπτίους, και από τους Αμορραίους, και από τους γιους Αμμών, και από τους Φιλισταίους;

¹² Ακόμα και οι Σιδώνιοι, και οι Αμαληκίτες, και οι Μαωνίτες, σας κατέθλιψαν· και βοήσατε σε μένα, κι εγώ σας λύτρωσα από το χέρι τους·

¹³ αλλ' εσείς με εγκαταλείψατε, και λατρεύσατε άλλους θεούς· γι' αυτό, δεν θα σας λυτρώσω πλέον·

¹⁴ πηγαίνετε και βοήσ.τε στους θεούς που διαλέξατε· αυτοί ας σας λυτρώσουν στον καιρό τής αμηχανίας σας.

¹⁵ Και οι γιοι Ισραήλ είπαν στον Κύριο: Αμαρτήσαμε· εσύ να κάνεις σε μας όπως είναι αρεστό στα μάτια σου· όμως, λύτρωσέ μας, παρακαλούμε, αυτή την ημέρα.

¹⁶ Και απέβαλαν τους ξένους θεούς από ανάμεσά τους, και λάτρευσαν τον Κύριο, και η

ψυχή του σπλαχνίστηκε στη δυστυχία τού Ισραήλ.

17 Τότε, συγκεντρώθηκαν οι γιοι Αμμών, και στρατοπέδευσαν στη γη Γαλαάδ. Και συγκεντρώθηκαν οι γιοι Ισραήλ, και στρατοπέδευσαν στη Μισπά.

18 Και ο λαός, οι άρχοντες της Γαλαάδ, είπαν αναμεταξύ τους: Ποιος θα αρχίσει να πολεμάει ενάντια στους γιους Αμμών; Αυτός θα είναι αρχηγός σε όλους τους κατοίκους της Γαλαάδ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

ΚΑΙ ο Ιεφθάε, ο Γαλααδίτης, ήταν ισχυρός σε δύναμη· και ήταν γιος γυναίκας πόρνης, και ο Γαλαάδ γέννησε τον Ιεφθάε.

2 Και η γυναίκα τού Γαλαάδ γέννησε σ' αυτόν γιους· και αυξήθηκαν οι γιοι τής γυναίκας, και απέβαλαν τον Ιεφθάε, λέγοντάς του: Δεν θα κληρονομήσεις στην οικογένεια του πατέρα μας· επειδή, είσαι γιος ξένης γυναίκας.

3 Και ο Ιεφθάε έφυγε μπροστά από τους αδελφούς του, και κατοίκησε στη γη Τωβ· και συγκεντρώθηκαν στον Ιεφθάε άνθρωποι ποταποί, και έβγαιναν μαζί του.

4 Και ύστερα από καιρό οι γιοι Αμμών πολέμησαν ενάντια στον Ισραήλ.

5 Και όταν πολέμησαν οι γιοι Αμμών ενάντια στον Ισραήλ, οι πρεσβύτεροι της Γαλαάδ πήγαν να παραλάβουν τον Ιεφθάε από τη γη Τωβ.

6 Και είπαν στον Ιεφθάε: Έλα, και γίνε αρχηγός μας, για να πολεμήσουμε τους γιους Αμμών.

7 Και ο Ιεφθάε είπε στους πρεσβύτερους της Γαλαάδ: Εσείς δεν με μισήσατε, και με αποβάλατε από την οικογένεια του πατέρα μου; Γιατί, λοιπόν, τώρα ήρθατε σε μένα, όταν βρίσκεστε σε αμηχανία;

8 Και οι πρεσβύτεροι της Γαλαάδ είπαν στον Ιεφθάε: Γι' αυτό επιστρέψαμε τώρα σε σένα· για νάρθεις μαζί μας, και να πολεμήσεις τους γιους Αμμών, και να είσαι άρχοντας επάνω σε μας, επάνω σε όλους τους κατοίκους τής Γαλαάδ.

9 Και ο Ιεφθάε είπε στους πρεσβύτερους της Γαλαάδ: Αν εσείς με επαναφέρετε για να πολεμήσω τους γιους Αμμών, και ο Κύριος τους παραδώσει στο χέρι μου, θα είμαι εγώ άρχοντας επάνω σε σας;

10 Και οι πρεσβύτεροι της Γαλαάδ είπαν στον Ιεφθάε: Ο Κύριος ας είναι μάρτυρας ανάμεσά μας, αν δεν πράξουμε σύμφωνα με τον λόγο σου.

11 Τότε, ο Ιεφθάε πήγε μαζί με τους πρεσβύτερους της Γαλαάδ, και ο λαός τον έκανε επάνω του κεφαλή και άρχοντα· και ο Ιεφθάε είπε όλα τα λόγια του μπροστά στον Κύριο στη Μισπά.

12 Και ο Ιεφθάε έστειλε πρεσβευτές στον βασιλιά των γιων Αμμών, λέγοντας: Τι έχεις να κάνεις μαζί μου, και ήρθες να πολεμήσεις εναντίον μου μέσα στη γη μου;

13 Και ο βασιλιάς των γιων Αμμών αποκρίθηκε στους πρεσβευτές τού Ιεφθάε: Επειδή, ο Ισραήλ πήρε τη γη μου, όταν ανέβαινε από την Αίγυπτο, από τον Αρνών μέχρι τον Ιαβόκ, και μέχρι τον Ιορδάνη· τώρα, λοιπόν, να μου τα επιστρέψεις ειρηνικά.

14 Και ο Ιεφθάε ξανάστειλε πρεσβευτές στον βασιλιά των γιων Αμμών·

15 και του είπε: Έτσι λέει ο Ιεφθάε· Ο Ισραήλ δεν πήρε τη γη τού Μωάβ ούτε τη γη των γιων Αμμών·

16 αλλά, αφού ανέβηκε ο Ισραήλ από την Αίγυπτο, και βάδισε μέσα από την έρημο προς την Ερυθρά Θάλασσα, και ήρθε στην Κάδης,

17 τότε ο Ισραήλ έστειλε πρεσβευτές στον βασιλιά τού Εδώμ, λέγοντας: Ας περάσω,

παρακαλώ, μέσα από τη γη σου· όμως, ο βασιλιάς τού Εδώμ δεν δέχθηκε. Και ακόμα, έστειλε πρεσβευτές και στον βασιλιά τού Μωάβ· όμως, κι αυτός δεν συγκατένευσε· και ο Ισραήλ κάθησε στην Κάδης.

18 Τότε, πήγε διαμέσου της ερήμου, και βάδισε ολόγυρα από τη γη τού Εδώμ, και τη γη τού Μωάβ, και ήρθε από ανατολικά της γης τού Μωάβ, και στρατοπέδευσε πέρα από τον Αρνών, και δεν μπήκε στα όρια του Μωάβ· επειδή, ο Αρνών ήταν το όριο του Μωάβ.

19 Και ο Ισραήλ έστειλε πρεσβευτές στον Σηών, τον βασιλιά των Αμορραίων, τον βασιλιά τής Εσεβών· και ο Ισραήλ τού είπε: Ας περάσουμε, παρακαλούμε, μέσα από τη γη σου, μέχρι τον τόπο μου.

20 Αλλ' ο Σηών δεν εμπιστεύθηκε τον Ισραήλ να περάσει μέσα από το όριό του· γι' αυτό και ο Σηών συγκέντρωσε ολόκληρο τον λαό του, και στρατοπέδευσε στην Ιαασά, και πολέμησε τον Ισραήλ.

21 Και ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ παρέδωσε τον Σηών και ολόκληρο τον λαό του στο χέρι τού Ισραήλ, και τους πάταξε· και ο Ισραήλ κληρονόμησε ολόκληρη τη γη των Αμορραίων, των κατοίκων τής γης εκείνης.

22 Και κληρονόμησαν όλα τα όρια των Αμορραίων, από τον Αρνών μέχρι τον Ιαβόκ, και από την έρημο μέχρι τον Ιορδάνη.

23 Και τώρα, αφού ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ έδιωξε τους Αμορραίους από μπροστά από τον λαό του τον Ισραήλ, θα τους κληρονομήσεις εσύ;

24 Εσύ δεν κληρονομείς ό,τι σου κληροδότησε ο Χεμώς ο θεός σου; Κι εμείς όλα όσα μας κληροδότησε ο Κύριος ο Θεός μας, αυτά θα κληρονομήσουμε.

25 Και, τώρα, μήπως εσύ είσαι σε κάτι καλύτερος από τον Βαλάκ, τον γιο τού Σεφφώρ, τον βασιλιά τού Μωάβ; Διαφιλονίκησε καθόλου μήπως εκείνος απέναντι στον Ισραήλ ή πολέμησε ποτέ εναντίον του,

26 αφότου ο Ισραήλ κατοίκησε στην Εσεβών και στις κωμοπόλεις της, και στην Αροήρ και στις κωμοπόλεις της, και σε όλες τις πόλεις κοντά στον Αρνών, για 300 χρόνια; Γιατί, λοιπόν, σ' αυτό το διάστημα, δεν τα ελευθερώσατε;

27 Εγώ, λοιπόν, δεν σου έφταιξα· αλλ' εσύ ενεργείς άδικα απέναντί μου, πολεμώντας εναντίον μου. Ο Κύριος, ο Κριτής, ας κρίνει σήμερα ανάμεσα στους γιους Ισραήλ και στους γιους Αμμών.

28 Αλλ' ο βασιλιάς των γιων Αμμών δεν εισάκουσε τα λόγια τού Ιεφθάε, που έστειλε σ' αυτόν.

29 Τότε, ήρθε επάνω στον Ιεφθάε Πνεύμα τού Κυρίου, κι αυτός πέρασε μέσα από τη Γαλαάδ, και τον Μανασσή, και πέρασε μέσα από τη Μισπά τής Γαλαάδ, και από τη Μισπά τής Γαλαάδ πέρασε ενάντια στους γιους Αμμών.

30 Και ο Ιεφθάε ευχήθηκε μια ευχή στον Κύριο, και είπε: Αν πραγματικά παραδώσεις τους γιους Αμμών στο χέρι μου,

31 τότε ό,τι βγει από τις πόρτες τού σπιτιού μου σε συνάντησή μου, όταν θα επιστρέφω με ειρήνη από τους γιους Αμμών, θα είναι του Κυρίου, θα το προσφέρω σε ολοκαύτωμα.

32 Τότε, διάβηκε ο Ιεφθάε προς τους γιους Αμμών για να τους πολεμήσει· και ο Κύριος τους παρέδωσε στο χέρι του.

33 Και τους πάταξε από την Αροήρ μέχρι την είσοδο Μινίθ, 20 πόλεις, και μέχρι την πεδιάδα των αμπελώνων, με υπερβολικά μεγάλη σφαγή. Και οι γιοι Αμμών ταπεινώθηκαν μπροστά στους γιους Ισραήλ.

34 Και ήρθε ο Ιεφθάε στη Μισπά στο σπίτι του· και, να, η θυγατέρα του έβγαине σε συνάντησή του με τύμπανα και χορούς· κι αυτή ήταν μονογενής· εκτός απ' αυτή δεν είχε ούτε γιο ούτε θυγατέρα.

- ³⁵ Και όταν την είδε, έσχισε τα ρούχα του, και είπε: Αλλοίμονό μου, θυγατέρα μου! Με καταλύπησες ολοκληρωτικά, κι εσύ είσαι από εκείνους που με καταθλίβουν· επειδή, εγώ άνοιξα το στόμα μου στον Κύριο, και δεν μπορώ να πάρω πίσω τον λόγο μου.
- ³⁶ Κι εκείνη τού είπε: Πατέρα μου, αν άνοιξης το στόμα σου στον Κύριο, κάνε σε μένα σύμφωνα με εκείνο που βγήκε από το στόμα σου· αφού ο Κύριος έκανε εκδίκηση σε σένα από τους εχθρούς σου, από τους γιους Αμμών.
- ³⁷ Και είπε στον πατέρα της: Ας γίνει σε μένα αυτό το πράγμα· άφησέ με δύο μήνες, να πάω να γυρίσω τα βουνά, και να κλάψω την παρθενική μου αγνότητα, εγώ και οι συντρόφισσές μου.
- ³⁸ Κι εκείνος είπε: Πήγαινε· και την έστειλε για δύο μήνες, και πήγε, αυτή και οι συντρόφισσές της και έκλαψε την παρθενική της αγνότητα επάνω στα βουνά.
- ³⁹ Και στο τέλος των δύο μηνών επέστρεψε στον πατέρα της· και έκανε σ' αυτή σύμφωνα με την ευχή του, που ευχήθηκε· κι αυτή δεν γνώρισε άνδρα. Και έγινε συνήθεια στον Ισραήλ,
- ⁴⁰ να πηγαίνουν οι γυναίκες τού Ισραήλ από χρόνο σε χρόνο, να θρηνούν τη θυγατέρα τού Ιεφθάε τού Γαλααδίτη, τέσσερις ημέρες κάθε χρόνο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

- Κ**αι οι άνδρες Εφραΐμ συγκεντρώθηκαν, και πέρασαν προς βορράν, και είπαν στον Ιεφθάε: Γιατί πέρασες να πολεμήσεις ενάντια στους γιους Αμμών, και δεν μας κάλεσες νάρθουμε μαζί σου; Το σπίτι σου θα το κάψουμε επάνω σου με φωτιά.
- ² Και ο Ιεφθάε τούς είπε: Εγώ και ο λαός μου ήρθαμε σε μεγάλη φιλονικία με τους γιους Αμμών· και σας έκραξα, και δεν με σώσατε από το χέρι τους·
- ³ και βλέποντας ότι δεν με σώσατε, ριψοκινδύνευσα τη ζωή μου, και πέρασα ενάντια στους γιους Αμμών, και ο Κύριος τους παρέδωσε στο χέρι μου· γιατί, λοιπόν, ανεβήκατε σήμερα σε μένα για να με πολεμήσετε;
- ⁴ Τότε, ο Ιεφθάε συγκέντρωσε όλους τους άνδρες τής Γαλαάδ, και πολέμησε τον Εφραΐμ· και οι άνδρες τής Γαλαάδ πάταξαν τους Εφραϊμίτες, επειδή είπαν: Φυγάδες τού Εφραΐμ είστε εσείς οι Γαλααδίτες, ανάμεσα στον Εφραΐμ, και ανάμεσα στον Μανασσή.
- ⁵ Και οι Γαλααδίτες έπιασαν διαβάσεις τού Ιορδάνη πριν από τους Εφραϊμίτες· και όταν κάποιος από τους Εφραϊμίτες φυγάδες έλεγε: Θέλω να περάσω, τότε οι άνδρες τής Γαλαάδ τού έλεγαν: Μήπως είσαι Εφραϊμίτης; Αν εκείνος έλεγε: Όχι,
- ⁶ τότε του έλεγαν: Πες, λοιπόν, Σχίβωλεθ· κι εκείνος έλεγε Σίββωλεθ· επειδή, δεν μπορούσε έτσι να το προφέρει. Τότε, τον έπιαναν και τον φόνευαν, στις διαβάσεις τού Ιορδάνη. Και έπεσαν εκείνο τον καιρό 42.000 Εφραϊμίτες.
- ⁷ Και ο Ιεφθάε έκρινε τον Ισραήλ για έξι χρόνια. Και ο Ιεφθάε, ο Γαλααδίτης, πέθανε και θάφτηκε σε κάποια πόλη τής Γαλαάδ.
- ⁸ Και ύστερα απ' αυτόν έκρινε τον Ισραήλ ο Αβαισάν, εκείνος από τη Βηθλεέμ.
- ⁹ Και είχε 30 γιους και 30 θυγατέρες, που τις πάντρεψε· και πήρε απέξω 30 νέες για τους γιους του. Και έκρινε τον Ισραήλ επτά χρόνια.
- ¹⁰ Και ο Αβαισάν πέθανε, και θάφτηκε στη Βηθλεέμ.
- ¹¹ Και ύστερα απ' αυτόν έκρινε τον Ισραήλ ο Αιλών, ο Ζαβουλωνίτης· και έκρινε τον Ισραήλ για 10 χρόνια.
- ¹² Και ο Αιλών ο Ζαβουλωνίτης, πέθανε και θάφτηκε στην Αιαλών, στη γη Ζαβουλών.
- ¹³ Και ύστερα απ' αυτόν έκρινε τον Ισραήλ ο Αβδών, ο γιος τού Ελλήλ, ο Πιραθωνίτης.

¹⁴ Και είχε 40 γιους και 30 εγγονούς, που πήγαιναν καβάλα επάνω σε 70 πουλάρια· και έκρινε τον Ισραήλ για οκτώ χρόνια.

¹⁵ Και ο Αβδών πέθανε, ο γιος τού Ελλήλ, ο Πираθωνίτης, και θάφτηκε στην Πираθών, στη γη Εφραΐμ, επάνω στο βουνό Αμαλήκ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ έπραξαν ξανά πονηρά μπροστά στον Κύριο· και ο Κύριος τους παρέδωσε στο χέρι των Φιλισταίων 40 χρόνια.

² Και υπήρχε ένας άνθρωπος από τη Σαραά, από τη συγγένεια του Δαν, και το όνομά του ήταν Μανωέ· και η γυναίκα του ήταν στείρα, και δεν γεννούσε.

³ Και στη γυναίκα φάνηκε ένας άγγελος του Κυρίου, και της είπε: Δες, τώρα είσαι στείρα, και δεν γεννάς· εντούτοις, θα συλλάβεις, και θα γεννήσεις γιο·

⁴ και τώρα, λοιπόν, πρόσεχε μη πεις κρασί ή σίκερα, και μη φας οτιδήποτε ακάθατο·

⁵ επειδή, να, θα συλλάβεις και θα γεννήσεις γιο· και ξυράφι δεν θα ανέβει επάνω στο κεφάλι του, επειδή το παιδί θα είναι Ναζηραίος στον Θεό από την κοιλιά τής μητέρας του· κι αυτός θα αρχίσει να ελευθερώνει τον Ισραήλ από το χέρι των Φιλισταίων.

⁶ Και η γυναίκα πήγε και είπε στον άνδρα της, λέγοντας: Ένας άνθρωπος του Θεού ήρθε σε μένα, και η μορφή του ήταν σαν μορφή αγγέλου Θεού, υπερβολικά φοβερή· αλλά, δεν τον ρώτησα από πού είναι ούτε μου φανέρωσε το όνομά του·

⁷ και μου είπε: Δες, θα συλλάβεις, και θα γεννήσεις γιο· τώρα, λοιπόν, μη πεις κρασί ούτε σίκερα και ούτε να φας οτιδήποτε ακάθατο· επειδή, το παιδί θα είναι Ναζηραίος στον Θεό, από την κοιλιά τής μητέρας του μέχρι την ημέρα του θανάτου του.

⁸ Τότε, ο Μανωέ προσευχήθηκε στον Κύριο, και είπε: Παρακαλώ, Κύριέ μου, ο άνθρωπος του Θεού, που έστειλες, ας ξανάρθει σε μας, και ας μας διδάξει τι να κάνουμε στο παιδί, που πρόκειται να γεννηθεί.

⁹ Και ο Θεός εισάκουσε τη φωνή του Μανωέ· και ο άγγελος του Θεού ήρθε ξανά στη γυναίκα, ενώ αυτή καθόταν στο χωράφι· και ο Μανωέ, ο άνδρας της, δεν ήταν μαζί της.

¹⁰ Και η γυναίκα έτρεξε με βιασύνη, και ανήγγειλε στον άνδρα της, λέγοντάς του: Δες, φάνηκε σε μένα ο άνθρωπος, που είχε έρθει σε μένα εκείνη την ημέρα.

¹¹ Και ο Μανωέ σηκώθηκε και ακολούθησε τη γυναίκα του, και ήρθε στον άνθρωπο, και του είπε: Εσύ είσαι ο άνθρωπος πουμίλησες προς τη γυναίκα; Κι εκείνος είπε: Εγώ.

¹² Και ο Μανωέ είπε: Τώρα, ο λόγος σου ας πραγματοποιηθεί· τι πρέπει να κάνουμε στο παιδί, και τι να γίνει σ' αυτό;

¹³ Και ο άγγελος του Κυρίου είπε στον Μανωέ: Από όλα όσα είπα στη γυναίκα, ας φυλαχθεί·

¹⁴ από κάθε τι που βγαίνει από αμπέλι, ας μη φάει, και κρασί και σίκερα ας μη πiei· και ας μη φάει οτιδήποτε ακάθατο· όλα όσα παρήγγειλα σ' αυτή, ας τα φυλάξει.

¹⁵ Και ο Μανωέ είπε στον άγγελο του Κυρίου: Να σε κρατήσουμε, παρακαλώ, και να σου ετοιμάσουμε ένα κατσικάκι;

¹⁶ Και ο άγγελος του Κυρίου είπε στον Μανωέ: Και αν με κρατήσεις, δεν θα φάω από το ψωμί σου· και αν κάνεις ολοκαύτωμα, στον Κύριο να το προσφέρεις· (επειδή, ο Μανωέ δεν γνώρισε ότι ήταν άγγελος του Κυρίου).

¹⁷ Και ο Μανωέ είπε στον άγγελο του Κυρίου: Τι είναι το όνομά σου, για να σε δοξάσουμε, όταν εκπληρωθεί ο λόγος σου;

¹⁸ Και ο άγγελος του Κυρίου τού είπε: Γιατί ρωτάς για το όνομά μου; Επειδή, είναι

θαυμαστό.

¹⁹ Τότε, ο Μανωέ πήρε ένα κατσικάκι και την προσφορά από άλφιτα, και πρόσφερε στον Κύριο επάνω στην πέτρα· και θαυματούργησε· και ο Μανωέ και η γυναίκα του έβλεπαν.

²⁰ Επειδή, ενώ η φλόγα ανέβαινε επάνω από το θυσιαστήριο προς τον ουρανό, ανέβηκε και ο άγγελος του Κυρίου μέσα στη φλόγα τού θυσιαστηρίου· και ο Μανωέ και η γυναίκα του έβλεπαν· και έπεσαν μπρούμυτα επάνω στη γη.

²¹ Και ο άγγελος του Κυρίου δεν φάνηκε πλέον στον Μανωέ και στη γυναίκα του. Τότε, ο Μανωέ γνώρισε ότι ήταν άγγελος του Κυρίου.

²² Και ο Μανωέ είπε στη γυναίκα του: Σίγουρα θα πεθάνουμε, επειδή είδαμε τον Θεό.

²³ Αλλ' η γυναίκα του είπε σ' αυτόν: Αν ο Κύριος ήθελε να μας θανατώσει, δεν θα δεχόταν ολοκαύτωμα και προσφορά από το χέρι μας ούτε θα μας έδειχνε όλα αυτά ούτε θα μας έφερνε την αγγελία για τέτοια πράγματα σε τέτοιον καιρό.

²⁴ Και η γυναίκα γέννησε γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Σαμψών· και το παιδί αυξήθηκε, και ο Κύριος το ευλόγησε.

²⁵ Και Πνεύμα Κυρίου άρχισε να το διεγείρει στο στρατόπεδο του Δαν, ανάμεσα στη Σαραά και την Εσθαόλ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 14

Και ο Σαμψών κατέβηκε στη Θαμνάθ, και είδε στη Θαμνάθ μια γυναίκα από τις θυγατέρες των Φιλισταίων.

² Και ανέβηκε, και ανήγγειλε στον πατέρα του και στη μητέρα του, λέγοντας: Είδα μια γυναίκα στη Θαμνάθ από τις θυγατέρες των Φιλισταίων· και, τώρα, πάρτε την σε μένα για γυναίκα.

³ Και ο πατέρας του και η μητέρα του είπαν σ' αυτόν: Μήπως δεν υπάρχει ανάμεσα στις θυγατέρες των αδελφών σου, κι ανάμεσα σε ολόκληρο τον λαό μου, γυναίκα, κι εσύ πηγαίνεις να πάρεις γυναίκα από τους απερίτμητους Φιλισταίους; Ο Σαμψών, όμως, είπε στον πατέρα του: Αυτή να μου πάρεις· επειδή, αυτή είναι αρεστή στα μάτια μου.

⁴ Ο πατέρας του, όμως, και η μητέρα του δεν γνώρισαν ότι τούτο ήταν από τον Κύριο, ότι αυτός ζητούσε αφορμή ενάντια στους Φιλισταίους· επειδή, εκείνο τον καιρό, οι Φιλισταίοι δέσποζαν επάνω στον Ισραήλ.

⁵ Τότε, κατέβηκε ο Σαμψών μαζί με τον πατέρα του και μαζί με τη μητέρα του, στη Θαμνάθ, και ήρθαν μέχρι τα αμπέλια τής Θαμνάθ· και να, τον συνάντησε ένα νεαρό ωρυόμενο λιοντάρι.

⁶ Και ήρθε επάνω του το Πνεύμα τού Κυρίου, και το διασπάραξε σαν να διασπάραττε ένα κατσικάκι, χωρίς νάχει τίποτε στα χέρια του, αλλά δεν ανήγγειλε στον πατέρα του ή στη μητέρα του τι είχε κάνει.

⁷ Και κατέβηκε, και μίλησε στη γυναίκα· και άρεσε στα μάτια τού Σαμψών.

⁸ Και επέστρεψε ύστερα από ημέρες για να την πάρει· και ξέκλινε από τον δρόμο για να δει το πτώμα τού λιονταριού· και να, ένα σμήνος από μέλισσες ήταν στο πτώμα τού λιονταριού, και μέλι.

⁹ Και πήρε απ' αυτό στα χέρια του, και προχωρούσε τρώγοντας, και ήρθε στον πατέρα του και στη μητέρα του, και τους έδωσε, και έφαγαν· όμως, δεν τους είπε ότι είχε πάρει το μέλι από το πτώμα τού λιονταριού.

¹⁰ Και ο πατέρας του κατέβηκε στη γυναίκα· και έκανε εκεί ο Σαμψών συμπόσιο· επειδή, έτσι συνήθιζαν οι νέοι.

¹¹ Και όταν τον είδαν, πήραν 30 συντρόφους για να είναι μαζί του.

- ¹² Και ο Σαμψών τούς είπε: Τώρα, θα σαςβάλω ένα αίνιγμα· αν μπορέσετε να μου το λύσετε στις επτά ημέρες τού συμποσίου, και να το βρείτε, τότε, εγώ θα σας δώσω 30 λινούς χιτώνες και 30 στολές φορεμάτων·
- ¹³ αλλά, αν δεν μπορέσετε να μου το λύσετε, τότε εσείς θα μου δώσετε 30 λινούς χιτώνες και 30 στολές φορεμάτων. Και εκείνοι τού είπαν: Βάλε το αίνιγμά σου, για να το ακούσουμε.
- ¹⁴ Και τους είπε: Από εκείνον που τρώει βγήκε τροφή, και από τον ισχυρό βγήκε γλυκύτητα. Κι αυτοί δεν μπορούσαν να λύσουν το αίνιγμα για τρεις ημέρες.
- ¹⁵ Κα την έβδομη ημέρα, είπαν στη γυναίκα τού Σαμψών: Κολάκευσε τον άνδρα σου, και ας μας φανερώσει το αίνιγμα, για να μη κατακάψουμε εσένα και το σπίτι τού πατέρα σου με φωτιά· για να μας ξεγυμνώσετε μας προσκαλέσατε; Έτσι δεν είναι;
- ¹⁶ Και η γυναίκα τού Σαμψών έκλαψε μπροστά του, και είπε: Σίγουρα, με μισείς, και δεν με αγαπάς· έβαλες αίνιγμα στους γιους τού λαού μου, και σε μένα δεν το φανέρωσες. Κι εκείνος τής είπε: Δες, στον πατέρα μου και στη μητέρα μου δεν το φανέρωσα, και θα το φανερώσω σε σένα;
- ¹⁷ Αλλ' αυτή έκλαιγε μπροστά του και τις επτά ημέρες, κατά τις οποίες ήταν το συμπόσιό τους· την έβδομη ημέρα, όμως, της το φανέρωσε, επειδή τον παρενόχλησε· κι εκείνη φανέρωσε το αίνιγμα στους γιους τού λαού της.
- ¹⁸ Τότε, οι άνδρες τής πόλης τού είπαν την έβδομη ημέρα, πριν δύσει ο ήλιος: Τι πιο γλυκό από το μέλι; Και τι πιο ισχυρό από το λιοντάρι; Κι εκείνος τούς είπε: Αν δεν αροτριάζατε με τη δάμαλή μου, δεν θα βρίσκατε το αίνιγμά μου.
- ¹⁹ Και ήρθε επάνω του Πνεύμα τού Κυρίου· και κατέβηκε στην Ασκάλωνα, και φόνευσε απ' αυτούς 30 άνδρες, και πήρε τα ιμάτιά τους, και έδωσε τις στολές σ' εκείνους που εξήγησαν το αίνιγμα. Και ο θυμός του εξαφθηκε, και ανέβηκε στο σπίτι τού πατέρα του.
- ²⁰ Και η γυναίκα τού Σαμψών δόθηκε στον σύντροφό του, που είχε φίλο του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Και ύστερα από λίγο καιρό, στις ημέρες τού θερισμού τού σιταριού, ο Σαμψών επισκέφθηκε τη γυναίκα του, φέρνοντας ένα κατσικάκι· και είπε: Θα μπω μέσα στη γυναίκα μου στον κοιτώνα. Αλλ' ο πατέρας της δεν τον άφησε να μπει μέσα.

² Και ο πατέρας της είπε: Είπα στον εαυτό μου, ότι τη μίσησες ολοκληρωτικά· γι' αυτό, την έδωσα στον σύντροφό σου· η μικρότερη αδελφή της δεν είναι ωραιότερη απ' αυτή; Πάρε, λοιπόν, αυτήν αντί για εκείνη.

³ Και ο Σαμψών είπε γι' αυτά: Τώρα, θα είμαι αθώος απέναντι στους Φιλισταίους, αν εγώ τους κακοποιώ.

⁴ Και ο Σαμψών πήγε και έπιασε 300 αλεπούδες, και πήρε δαυλούς, και έστρεψε ουρά με ουρά, και έβαλε έναν δαυλό ανάμεσα στις δύο ουρές στο μέσον.

⁵ Και αφού άναψε τους δαυλούς, τις απέλυσε στα σπαρτά των Φιλισταίων, και έκαψε τις θημωνιές, μέχρι και τα αθέριστα στάχυα, μέχρι και τα αμπέλια και τα ελιόδεντρα.

⁶ Τότε, οι Φιλισταίοι είπαν: Ποιος το έκανε αυτό; Και αποκρίθηκαν: Ο Σαμψών, ο γαμπρός τού Θαμναθαίου· επειδή, πήρε τη γυναίκα του και την έδωσε στον σύντροφό του. Και ανέβηκαν οι Φιλισταίοι, και έκαψαν αυτήν και τον πατέρα της με φωτιά.

⁷ Και ο Σαμψών τούς είπε: Αν και εσείς το κάνατε αυτό, εγώ όμως θα εκδικηθώ εναντίον σας, και ύστερα θα σταματήσω.

⁸ Και τους χτύπησε κνήμη και μηρό σε μεγάλη σφαγή· και κατέβηκε και κάθησε στο χάσμα τής πέτρας Ητάμ.

- ⁹ Και οι Φιλισταίοι ανέβηκαν, και στρατοπέδευσαν στη γη τού Ιούδα, και διαχύθηκαν στη Λεχί.
- ¹⁰ Και οι άνδρες τού Ιούδα είπαν: Γιατί ανεβήκατε εναντίον μας; Κι εκείνοι αποκρίθηκαν: Ανεβήκαμε για να δέσουμε τον Σαμψών, να κάνουμε σ' αυτόν όπως έκανε σε μας.
- ¹¹ Και κατέβηκαν 3.000 άνδρες από τον Ιούδα στο χάσμα τής πέτρας Ητάμ, και είπαν στον Σαμψών: Δεν ξέρεις ότι οι Φιλισταίοι εξουσιάζουν επάνω μας; Τι είναι, λοιπόν, αυτό που έκανες σε μας; Κι εκείνος είπε: Όπως έκαναν σε μένα, έτσι έκανα κι εγώ σ' αυτούς.
- ¹² Και του είπαν: Κατεβήκαμε για να σε δέσουμε, για να σε παραδώσουμε στο χέρι των Φιλισταίων. Και τους είπε ο Σαμψών: Ορκιστείτε σε μένα ότι εσείς δεν θα πέσετε εναντίον μου.
- ¹³ Και του είπαν, λέγοντας: Όχι· αλλά, θα σε δέσουμε δυνατά, και θα σε παραδώσουμε στο χέρι τους· όμως, σίγουρα, δεν θα σε θανατώσουμε. Τον έδεσαν, λοιπόν, με δύο καινούργια σχοινιά, και τον ανέβασαν από την πέτρα.
- ¹⁴ Και όταν ήρθε στη Λεχί, οι Φιλισταίοι έτρεξαν αλαλάζοντας σε συνάντησή του. Και ήρθε επάνω του Πνεύμα τού Κυρίου· και τα σχοινιά, που ήσαν στους βραχίονές του, έγιναν σαν λινάρι που ανάβει στη φωτιά, και τα δεσμά του έπεσαν από τα χέρια του σπασμένα.
- ¹⁵ Και βρήκε ένα νωπό σαγόνι γαϊδουριού, κι απλώνοντας το χέρι του, το πήρε, και φόνευσε μ' αυτό 1.000 άνδρες.
- ¹⁶ Και ο Σαμψών είπε: Με σαγόνι γαϊδουριού έκανα σωρούς-σωρούς, με σαγόνι γαϊδουριού φόνευσα 1.000 άνδρες.
- ¹⁷ Και αφού σταμάτησε να μιλάει, έρριξε το σαγόνι από το χέρι του· και ονόμασε εκείνο τον τόπο: Ραμάθ-λεχί.
- ¹⁸ Και αφού δίψασε πάρα πολύ, βόησε στον Κύριο, και είπε: Εσύ έδωσες διαμέσου του δούλου σου αυτή τη μεγάλη σωτηρία· και, τώρα, να πεθάνω από τη δίψα, και να πέσω στο χέρι των απερίτμητων;
- ¹⁹ Και ο Θεός έσχισε το κοίλωμα που ήταν στη Λεχί, και απ' αυτό βγήκε νερό· και αφού ήπιε, ανέλαβε το πνεύμα του, και αναζωογονήθηκε· γι' αυτό, αποκάλεσε το όνομά του: Εν-ακκορέ, που είναι στη Λεχί μέχρι αυτή την ημέρα.
- ²⁰ Κι αυτός έκρινε τον Ισραήλ στις ημέρες των Φιλισταίων για 20 χρόνια.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 16

- Κ**ΑΙ ο Σαμψών πήγε στη Γάζα, και εκεί είδε μια γυναίκα πόρνη, και μπήκε μέσα σ' αυτή.
- ² Και ανήγγειλαν στους Γαζαίους, λέγοντας: Ο Σαμψών ήρθε εδώ. Κι αυτοί, αφού τον περικύκλωσαν, τον παραφύλαγαν όλη τη νύχτα στην πύλη τής πόλης· και έμεναν ήσυχοι όλη τη νύχτα, λέγοντας: Ας περιμένουμε μέχρι την αυγή τού πρωινού, και θα τον φονεύσουμε.
- ³ Ο Σαμψών, όμως, κοιμήθηκε μέχρι τα μεσάνυχτα· και γύρω στα μεσάνυχτα, αφού σηκώθηκε, έπιασε τις θύρες τής πύλης τής πόλης, και τους δύο παραστάτες, και αφού τις απέσπασε μαζί με τον μοχλό, τις έβαλε επάνω στους ώμους του, και τις ανέβασε επάνω στην κορυφή τού βουνού, που είναι απέναντι από τη Χεβρών.
- ⁴ Και ύστερα απ' αυτά αγάπησε κάποια γυναίκα στην κοιλάδα Σωρήκ, που το όνομά της ήταν Δαλιδά.
- ⁵ Και ανέβηκαν σ' αυτήν οι άρχοντες των Φιλισταίων, και της είπαν: Κολάκευσέ τον, και δεσ σε τι στηρίζεται η μεγάλη του δύναμη, και με ποιον τρόπο μπορούμε να υπερισχύσουμε εναντίον του, ώστε να τον δέσουμε, για να τον δαμάσουμε· κι εμείς, ο καθένας μας, θα σου δώσουμε 1.100 αργύρια.

⁶ Και η Δαλιδά είπε στον Σαμψών: Φανέρωσέ μου, παρακαλώ, σε τι στηρίζεται η δύναμή σου η μεγάλη, και με τι θα σε έδεναν για να δαμαστείς.

⁷ Και ο Σαμψών τής είπε: Αν με δέσουν με επτά υγρές χορδές, που δεν ξεράθηκαν, τότε θα αδυνατήσω, και θα είμαι σαν ένας από τους άλλους ανθρώπους.

⁸ Τότε, οι άρχοντες των Φιλισταίων τής έφεραν επτά υγρές χορδές, που δεν είχαν ξεραθεί, και τον έδεσε μ' αυτές.

⁹ (Ενέδρευαν μάλιστα άνθρωποι, που κάθονταν μαζί της στον κοιτώνα). Και είπε σ' αυτόν: Οι Φιλισταίοι επάνω σου, Σαμψών. Κι εκείνος έκοψε τις χορδές, σαν να κοβόταν ένα νήμα από στουπί, όταν μυριστεί τη φωτιά. Και δεν έγινε γνωστή η δύναμή του.

¹⁰ Και η Δαλιδά είπε στον Σαμψών: Δες, με γέλασες, και μου είπες ψέματα· πες μου, λοιπόν, παρακαλώ, με τι θα σε έδεναν.

¹¹ Και της είπε: Αν με δέσουν δυνατά με καινούργια σχοινιά, με τα οποία δεν έχει γίνει εργασία, τότε θα αδυνατήσω, και θα είμαι σαν ένας από τους άλλους ανθρώπους.

¹² Πήρε, λοιπόν, η Δαλιδά καινούργια σχοινιά, και τον έδεσε μ' αυτά, και του είπε: Οι Φιλισταίοι επάνω σου, Σαμψών. (Ενέδρευαν μάλιστα άνθρωποι, που κάθονταν στον κοιτώνα). Και τα έκοψε από τους βραχίονές του σαν νήμα.

¹³ Και η Δαλιδά είπε στον Σαμψών: Μέχρι τώρα με γέλασες, και μου είπες ψέματα· πες μου, με τι θα σε έδεναν. Και της είπε: Αν πλέξεις τους επτά πλοκάμους του κεφαλιού μου και τους δέσεις γερά με ύφασμα.

¹⁴ Κι αυτή τούς έδεσε στερεά σε πάσσαλο· και του είπε: Οι Φιλισταίοι επάνω σου, Σαμψών. Και ξύπνησε από τον ύπνο του, και απέσπασε τον πάσσαλο, τον κόμπο και το ύφασμα.

¹⁵ Τότε, του είπε: Πώς λες: Σε αγαπάω, ενώ η καρδιά σου δεν είναι μαζί μου; Εσύ με γέλασες, αυτή ήταν η τρίτη φορά, και δεν μου φανέρωσες σε τι στηρίζεται η δύναμή σου η μεγάλη.

¹⁶ Και επειδή, καθημερινά, τον στενοχωρούσε με τα λόγια της, και τον βίαζε, ώστε η ψυχή του απέκαμε μέχρι θανάτου,

¹⁷ της φανέρωσε όλη την καρδιά του, και της είπε: Ξυράφι δεν ανέβηκε επάνω στο κεφάλι μου· επειδή, εγώ είμαι Ναζηραίος στον Θεό από την κοιλιά τής μητέρας μου. Αν ξυριστώ, τότε η δύναμή μου θα φύγει από μένα, και θα αδυνατήσω, και θα γίνω όπως όλοι οι άλλοι άνθρωποι.

¹⁸ Και βλέποντας η Δαλιδά, ότι της φανέρωσε όλη του την καρδιά, έστειλε και κάλεσε τους άρχοντες των Φιλισταίων, λέγοντας: Ανεβείτε αυτή τη φορά· επειδή, μου φανέρωσε όλη την καρδιά του. Τότε, ανέβηκαν σ' αυτήν οι άρχοντες των Φιλισταίων, φέρνοντας και το ασήμι στα χέρια τους.

¹⁹ Και τον αποκοίμισε επάνω στα γόνατά της· και κάλεσε έναν άνθρωπο, και ξύρισε τους επτά πλοκάμους τού κεφαλιού του· και άρχισε να τον δαμάζει, και η δύναμή του έφυγε απ' αυτόν.

²⁰ Κι αυτή είπε: Οι Φιλισταίοι επάνω σου, Σαμψών. Κι αυτός ξύπνησε από τον ύπνο του, και είπε: Θα βγω όπως και άλλοτε, και θα εκτιναχθώ. Αλλ' αυτός δεν γνώρισε ότι ο Κύριος είχε απομακρυνθεί απ' αυτόν.

²¹ Και τον έπιασαν οι Φιλισταίοι, και του έβγαλαν τα μάτια, και τον κατέβασαν στη Γάζα, και τον έδεσαν με δύο χάλκινες αλυσίδες· και άλεθε στον οίκο τής φυλακής.

²² Και οι τρίχες τού κεφαλιού του άρχισαν να βγαίνουν και πάλι, αφότου ξυρίστηκε.

²³ Και οι άρχοντες των Φιλισταίων συγκεντρώθηκαν, για να προσφέρουν μια μεγάλη θυσία στον Δαγών, τον θεό τους, και να ευφρανθούν· επειδή, είπαν: Ο θεός μας παρέδωσε στο χέρι μας τον Σαμψών, τον εχθρό μας.

²⁴ Και όταν ο λαός τον είδε, δόξασαν τον θεό τους, λέγοντας: Ο θεός μας παρέδωσε στο χέρι μας τον εχθρό μας, και τον εξολοθρευτή τής γης μας, κι εκείνον που φόνευσε πολλούς από μας.

²⁵ Και όταν ευθύμησε η καρδιά τους, είπαν: Καλέστε τον Σαμψών, για να μας παίξει. Και κάλεσαν τον Σαμψών από τον οίκο τής φυλακής, και έπαιξε μπροστά τους· και τον έστησαν ανάμεσα στους στύλους.

²⁶ Και ο Σαμψών είπε στο παιδί, που τον κρατούσε από το χέρι: Άφησέ με να ψηλαφήσω τους στύλους, επάνω στους οποίους στηρίζεται ο οίκος, για να στηριχθώ επάνω τους.

²⁷ Και ο οίκος ήταν γεμάτος από άνδρες και γυναίκες· και ήσαν εκεί όλοι οι άρχοντες των Φιλισταίων· και επάνω στην ταράτσα ήσαν 3.000 περίπου άνδρες και γυναίκες, που έβλεπαν τον Σαμψών να παίζει.

²⁸ Και ο Σαμψών βόησε στον Κύριο, και είπε: Δέσποτα Κύριε, θυμήσου με, παρακαλώ· και ενίσχυσέ με, παρακαλώ, μόνον αυτή τη φορά, Θεέ, για να εκδικηθώ ενάντια στους Φιλισταίους μια κι έξω, για τα δυο μάτια μου.

²⁹ Και ο Σαμψών αγκάλιασε τους δύο μεσαίους στύλους, επάνω στους οποίους στηριζόταν ο οίκος, και στηρίχθηκε επάνω σ' αυτούς, τον έναν με το δεξί του χέρι, και τον άλλον με το αριστερό του.

³⁰ Και ο Σαμψών είπε: Ας πεθάνει η ψυχή μου μαζί με τους Φιλισταίους. Και έσκυψε με δύναμη· και ο οίκος έπεσε επάνω στους άρχοντες, και σε ολόκληρο τον λαό, που ήταν σ' αυτόν. Κι αυτοί που πέθαναν, που τους θανάτωσε με τον θάνατό του, ήσαν περισσότεροι από όσους είχε θανατώσει στη ζωή του.

³¹ Τότε, κατέβηκαν οι αδελφοί του, και ολόκληρη η οικογένεια του πατέρα του, και τον σήκωσαν· και τον ανέβασαν και τον έθαψαν ανάμεσα στη Σαραά και την Εσθαόλ, στον τάφο τού Μανωέ, του πατέρα του. Κι αυτός έκρινε τον Ισραήλ για 20 χρόνια.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 17

ΥΠΗΡΧΕ ένας άνθρωπος από το βουνό Εφραΐμ, και το όνομά του ήταν Μιχαίας.

² Και είπε στη μητέρα του: Τα 1.100 αργύρια, που αφαιρέθηκαν από σένα, για τα οποία κι εσύ καταράστηκες, και μάλιστα μίλησες στα αυτιά μου, δες, το ασήμι βρίσκεται σε μένα· εγώ το πήρα. Η δε μητέρα του είπε: Ευλογημένος να είσαι, γιε μου, από τον Κύριο.

³ Και επέστρεψε τα 1.100 αργύρια στη μητέρα του, και η μητέρα του είπε: Αφιέρωσα αυτό το ασήμι ως αφιέρωμα στον Κύριο από το χέρι μου, υπέρ του γιου μου, για να κάνει ένα γλυπτό και χωνευτό· και, τώρα, θα το επιστρέψω σε σένα.

⁴ Κι αυτός επέστρεψε το ασήμι στη μητέρα του· η μητέρα του, όμως, παίρνοντας 200 αργύρια, τα έδωσε στον χωνευτή, ο οποίος έκανε απ' αυτά ένα γλυπτό και χωνευτό· και ήσαν στο σπίτι τού Μιχαία.

⁵ Και ο άνθρωπος, ο Μιχαίας, είχε έναν οίκο θεού, και έκανε ένα εφόδ και θεραφεΐμ· και καθιέρωσε έναν από τους γιους του, και έγινε σ' αυτόν ιερέας.

⁶ Σ' εκείνες τις ημέρες δεν υπήρχε βασιλιάς στον Ισραήλ· κάθε ένας έκανε ό,τι φαινόταν σ' αυτόν σωστό.

⁷ Και υπήρχε ένας νέος από τη Βηθλεέμ-Ιούδα, από τη φυλή Ιούδα, που ήταν Λευίτης, και παροικούσε εκεί.

⁸ Και αναχώρησε ο άνθρωπος από την πόλη Βηθλεέμ-Ιούδα, για να παροικήσει όπου βρει· και ήρθε στο βουνό Εφραΐμ, μέχρι το σπίτι τού Μιχαία, ακολουθώντας τον δρόμο του.

⁹ Και ο Μιχαίας τού είπε: Από πού έρχεσαι; Κι εκείνος τού είπε: Εγώ είμαι Λευίτης από τη Βηθλεέμ-Ιούδα, και πηγαίνω να παροικήσω όπου βρω.

¹⁰ Και ο Μιχαίας τού είπε: Κάθησε μαζί μου, και γίνε σε μένα πατέρα και ιερέας, κι εγώ θα σου δίνω δέκα αργύρια κάθε χρόνο, και στολή, και το φαγητό σου. Και ο Λευίτης μπήκε μέσα στο σπίτι του.

¹¹ Και ευχαριστιόταν ο Λευίτης να κατοικεί μαζί με τον άνθρωπο· και ο νέος τού ήταν σαν ένας από τους γιους του.

¹² Και ο Μιχαίας καθιέρωσε τον Λευίτη· και ο νέος έγινε σ' αυτόν ιερέας, και έμενε στο σπίτι τού Μιχαία.

¹³ Τότε ο Μιχαίας είπε: Τώρα γνωρίζω ότι ο Κύριος θα με αγαθοποιήσει, επειδή έχω έναν Λευίτη για ιερέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

Κατά τις ημέρες εκείνες δεν υπήρχε βασιλιάς στον Ισραήλ· και κατά τις ημέρες εκείνες η φυλή Δαν ζητούσε για τον εαυτό της κληρονομιά για να κατοικήσει· επειδή, μέχρι εκείνη την ημέρα δεν είχε πέσει σ' αυτούς κληρονομιά ανάμεσα στις φυλές τού Ισραήλ.

² Και οι γιοι τού Δαν έστειλαν από τη συγγένειά τους πέντε άνδρες, από τα όριά τους, άνδρες δυνατούς, από τη Σαραά και την Εσθαόλ για να κατασκοπεύσουν τον τόπο, και να τον εξιχνιάσουν· και τους είπαν: Πηγαίνετε, εξιχνιάστε τον τόπο. Και ήρθαν στο βουνό Εφραΐμ, μέχρι το σπίτι τού Μιχαία, και διανυχτέρευσαν εκεί.

³ Καθώς πλησίασαν στο σπίτι τού Μιχαία, γνώρισαν τη φωνή τού νέου, του Λευίτη· και στράφηκαν εκεί, και του είπαν: Ποιος σε έφερε εδώ; Και τι κάνεις εσύ σ' αυτόν τον τόπο; Και γιατί είσαι εδώ;

⁴ Κι εκείνος τούς είπε: Έτσι κι έτσι έκανε σε μένα ο Μιχαίας, και με μίσθωσε, και είμαι ιερέας του.

⁵ Και του είπαν: Ρώτησε, παρακαλούμε, τον Θεό, για να γνωρίσουμε, αν πρόκειται να ευοδωθεί ο δρόμος μας στον οποίο πηγαίνουμε.

⁶ Και ο ιερέας τούς είπε: Πηγαίνετε σε ειρήνη· ο δρόμος σας, στον οποίο πηγαίνετε, είναι αρεστός στον Κύριο.

⁷ Τότε οι πέντε άνδρες αναχώρησαν, και ήρθαν στη Λαϊσά, και είδαν τον λαό, που κατοικούσε σ' αυτή, να είναι αμέριμνος, να ησυχάζει, σύμφωνα με τον τρόπο των Σιδωνίων, και να ζει με αφοβία· και δεν υπήρχε κανένας άρχοντας στον τόπο, που να τους ταπεινώνει σε οτιδήποτε· κι αυτοί βρίσκονταν μακριά από τους Σιδωνίους, και δεν είχαν επικοινωνία με κανέναν.

⁸ Και ξαναγύρισαν στους αδελφούς τους στη Σαραά και την Εσθαόλ· και τους είπαν οι αδελφοί τους: Τι λέτε εσείς;

⁹ Κι εκείνοι είπαν: Σηκωθείτε, και ας ανέβουμε εναντίον τους· επειδή, είδαμε τον τόπο, και δέστε, είναι υπερβολικά καλός· κι εσείς κάθεστε; Μη δείξετε σκνηρία να πάμε, να μπορούμε μέσα για να κληρονομήσουμε τον τόπο·

¹⁰ αφού πάτε, θα έρθετε σε λαό που ζει με αφοβία, και σε ευρύχωρο τόπο· επειδή, ο Θεός τον έδωσε στο χέρι σας· έναν τόπο, στον οποίο δεν υπάρχει έλλειψη κανενός πράγματος, από εκείνα που υπάρχουν στη γη.

¹¹ Και κίνησαν από εκεί, από τη συγγένεια του Δαν, από τη Σαραά και την Εσθαόλ, 600 άνδρες περιζωσμένοι πολεμικά όπλα.

¹² Και ανέβηκαν, και στρατοπέδευαν στην Κιριάθ-ιαρείμ, στον Ιούδα· γι' αυτό, ονόμασαν εκείνο τον τόπο Μαχανέ-δαν, μέχρι τούτη την ημέρα· και βρίσκεται πίσω από την Κιριάθ-ιαρείμ.

¹³ Και από εκεί πέρασαν στο βουνό Εφραΐμ, και ήρθαν μέχρι το σπίτι τού Μιχαία.

- 14** Τότε, οι πέντε άνδρες, αυτοί που είχαν πάει για να κατασκοπεύσουν τον τόπο της Λαϊσά, ανήγγειλαν και είπαν στους αδελφούς τους: Ξέρετε ότι είναι σε τούτα τα σπίτια ένα εφόδ, και θεραφείμ, και ένα γλυπτό, και ένα χωνευτό; Τώρα, λοιπόν, σκεφθείτε τι έχετε να κάνετε.
- 15** Και στράφηκαν προς τα εκεί, και πήγαν στο σπίτι του νέου του Λευίτη, στο σπίτι του Μιχαία, και τον χαιρέτησαν.
- 16** Και οι 600 άνδρες, οι περιζωσμένοι με τα πολεμικά τους όπλα, που ήσαν από τη φυλή Δαν, στάθηκαν μπροστά από την πόρτα του πυλώνα.
- 17** Και οι πέντε άνδρες, που είχαν πάει για να κατασκοπεύσουν τον τόπο ανέβηκαν, και μπήκαν εκεί μέσα, και πήραν το γλυπτό, και το εφόδ, και το θεραφείμ, και το χωνευτό· και ο ιερέας στεκόταν στην πόρτα του πυλώνα μαζί με τους 600 άνδρες, που ήσαν περιζωσμένοι τα πολεμικά όπλα.
- 18** Και καθώς αυτοί μπήκαν μέσα στο σπίτι του Μιχαία, και πήραν το γλυπτό, το εφόδ, και το θεραφείμ, και το χωνευτό, ο ιερέας τούς είπε: Τι κάνετε εσείς;
- 19** Και του είπαν: Σώπα, βάλε το χέρι σου στο στόμα σου, κι έλα μαζί μας, και γίνε σε μας πατέρας και ιερέας· είναι καλύτερο σε σένα να είσαι ιερέας στο σπίτι ενός ανθρώπου ή να είσαι ιερέας μιας φυλής και οικογένειας στον Ισραήλ;
- 20** Και χάρηκε η καρδιά του ιερέα· και πήρε το εφόδ, και το θεραφείμ, και το γλυπτό, και πήγε ανάμεσα στον λαό.
- 21** Και αφού στράφηκαν, αναχώρησαν, και έβαλαν τα παιδιά, και τα κτήνη, και την αποσκευή, μπροστά τους.
- 22** Όταν αυτοί απομακρύνθηκαν από το σπίτι του Μιχαία, οι άνθρωποι που ήσαν στα σπίτια που γειτόνευαν με το σπίτι του Μιχαία συγκεντρώθηκαν, και πρόφτασαν τους γιους του Δαν.
- 23** Και βόησαν προς τους γιους του Δαν. Κι αυτοί έστρεψαν το πρόσωπό τους, και είπαν στον Μιχαία: Τι έχεις και συγκέντρωσες ένα τέτοιο πλήθος;
- 24** Κι εκείνος είπε: Πήρατε τους θεούς μου που είχα κάνει, και τον ιερέα και αναχωρήσατε· και τι απομένει σε μένα πλέον; Και τι είναι τούτο, που μου λέτε: Τι έχεις;
- 25** Και οι γιοι του Δαν τού είπαν: Ας μη ακουστεί η φωνή σου ανάμεσά μας, μήπως κάποιοι άνδρες οξύθυμοι πέσουν εναντίον σου, και χάσεις τη ζωή σου, και τη ζωή της οικογένειάς σου.
- 26** Και πήγαιναν οι γιοι του Δαν στον δρόμο τους· και όταν ο Μιχαίας είδε ότι εκείνοι ήσαν δυνατότεροί του, έστρεψε και επανήλθε στο σπίτι του.
- 27** Κι αυτοί πήραν όσα κατασκεύασε ο Μιχαίας, και τον ιερέα που είχε, και ήρθαν στη Λαϊσά, σε λαό που ησύχαζε και ζούσε με αφοβία· και τους χτύπησαν με μάχαιρα, και την πόλη την έκαψαν με φωτιά.
- 28** Και δεν υπήρχε κανένας για να τη σώσει, επειδή βρισκόταν μακριά από τη Σιδώνα, και δεν είχαν επικοινωνία με κανέναν· βρισκόταν, μάλιστα, μέσα στην κοιλάδα Βαιθ-ρεώβ. Και οικοδόμησαν πόλη, και κατοίκησαν σ' αυτή.
- 29** Και αποκάλεσαν το όνομα της πόλης Δαν, σύμφωνα με το όνομα του Δαν τού πατέρα τους, που γεννήθηκε στον Ισραήλ· και το όνομα της πόλης ήταν παλιότερα, εξαρχής, Λαϊσά.
- 30** Και οι γιοι του Δαν έστησαν για τον εαυτό τους το γλυπτό· και ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Γηρσών, γιου τού Μανασσή, αυτός και οι γιοι του ήσαν ιερείς στη φυλή του Δαν, μέχρι την ημέρα της αιχμαλωσίας της γης.
- 31** Και έστησαν για τον εαυτό τους το γλυπτό, που έκανε ο Μιχαίας, όλο τον καιρό, κατά τον οποίο ο οίκος του Θεού βρισκόταν στη Σηλώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

ΚΑΙ κατά τις ημέρες εκείνες δεν υπήρχε βασιλιάς στον Ισραήλ· και ήταν ένας Λευίτης, που παροικούσε στις πλαγιές τού βουνού Εφραΐμ, ο οποίος πήρε για τον εαυτό του ως γυναίκα μια παλλακή από τη Βηθλεέμ-Ιούδα.

² Και πόρνευσε η παλλακή του, που ήταν κοντά του, και αναχώρησε απ' αυτόν στο σπίτι τού πατέρα της στη Βηθλεέμ-Ιούδα, και ήταν εκεί τέσσερις ολόκληρους μήνες.

³ Και ο άνδρας της σηκώθηκε, και πήγε πίσω απ' αυτή, για να της μιλήσει με ευμένεια, ώστε να την κάνει να επιστρέψει· είχε, μάλιστα, μαζί του και τον δούλο του, και δύο γαϊδούρια· κι αυτή τον έβαλε μέσα στο σπίτι τού πατέρα της· και όταν τον είδε ο πατέρας τής νέας, χάρηκε στη συνάντησή του.

⁴ Και ο πεθερός του, ο πατέρας τής νέας, τον κράτησε· και κάθησε μαζί του τρεις ημέρες· και έφαγαν και ήπιαν, και διανυχτέρευσαν εκεί.

⁵ Και την τέταρτη ημέρα, όταν σηκώθηκαν το πρωί, σηκώθηκε για να αναχωρήσει· και ο πατέρας τής νέας είπε στον γαμπρό του: Στήριξε την καρδιά σου με λίγο ψωμί, και ύστερα απ' αυτά θα πάτε.

⁶ Και κάθησαν, και έφαγαν και ήπιαν οι δύο μαζί· και ο πατέρας τής νέας είπε στον άνδρα: Ευαρεστήσου, παρακαλώ, και διανυχτέρευσε, και ας ευφρανθεί η καρδιά σου.

⁷ Και όταν ο άνθρωπος σηκώθηκε να αναχωρήσει, ο πεθερός του τον βίασε· γι'αυτό, έμεινε και διανυχτέρευσε εκεί.

⁸ Και σηκώθηκε το πρωί, την πέμπτη ημέρα, για να αναχωρήσει· και ο πατέρας τής νέας είπε: Στήριξε, παρακαλώ, την καρδιά σου. Και έμειναν μέχρι ότου έκλινε η ημέρα, και έφαγαν μαζί και οι δυο τους.

⁹ Και όταν ο άνθρωπος σηκώθηκε να αναχωρήσει, αυτός, και η παλλακή του, και ο δούλος του, ο πεθερός του, ο πατέρας τής νέας, του είπε: Δες, τώρα η ημέρα κλίνει προς την εσπέρα· διανυχτερεύστε, παρακαλώ· δες, η ημέρα πάει να τελειώσει· διανυχτέρευσε εδώ, και ας ευφρανθεί η καρδιά σου· και αύριο σηκώνεστε το πρωί για την οδοιπορία σας, και πήγαινε στην κατοικία σου.

¹⁰ Ο άνθρωπος, όμως, δεν θέλησε να διανυχτερεύσει· αλλά σηκώθηκε, και αναχώρησε, και ήρθε μέχρι απέναντι στην Ιεβούς, που είναι η Ιερουσαλήμ· και είχε μαζί του δύο γαϊδούρια σαμαρωμένα, και η παλλακή του ήταν μαζί του.

¹¹ Και όταν πλησίασαν στην Ιεβούς, η ημέρα ήταν πολύ προχωρημένη· και ο δούλος είπε στον κύριό του: Έλα, παρακαλώ, και ας στρέψουμε προς τούτη την πόλη των Ιεβουσαίων, και ας διανυχτερεύσουμε σ' αυτή.

¹² Και ο κύριός του είπε σ' αυτόν: Δεν θα στρέψουμε προς πόλη ξένων, που δεν είναι από τους γιους Ισραήλ· αλλά, θα περάσουμε μέχρι τη Γαβαά.

¹³ Και είπε στον δούλο του: Έλα, και ας πλησιάσουμε σε έναν απ' αυτούς τούς τόπους, και ας διανυχτερεύσουμε στη Γαβαά ή στη Ραμά.

¹⁴ Και διάβηκαν και πήγαν· και έδυσε επάνω τους ο ήλιος κοντά στη Γαβαά, που είναι του Βενιαμίν.

¹⁵ Και στράφηκαν εκεί, για να μπουν μέσα να καταλύσουν στη Γαβαά· και όταν μπήκε μέσα, κάθησε στην πλατεία τής πόλης· και δεν υπήρχε άνθρωπος να τους παραλάβει στο σπίτι του για να διανυχτερεύσουν.

¹⁶ Και να, ένας γέροντας άνθρωπος ερχόταν από τη δουλειά του από το χωράφι την εσπέρα· και ο άνθρωπος ήταν από το βουνό Εφραΐμ, παροικούσε όμως στη Γαβαά· οι δε άνθρωποι του τόπου ήσαν Βενιαμίτες.

¹⁷ Και καθώς σήκωσε τα μάτια του, είδε τον οδοιπόρο άνθρωπο στην πλατεία τής πόλης·

και ο γέροντας άνθρωπος είπε: Πού πας; Και από πού έρχεσαι;

18 Κι εκείνος του είπε: Εμείς περνάμε από τη Βηθλεέμ-Ιούδα μέχρι τις πλαγιές τού βουνού Εφραΐμ· από εκεί είμαι εγώ· και πήγα μέχρι τη Βηθλεέμ-Ιούδα, και τώρα πηγαίνω στον οίκο τού Κυρίου· και δεν υπάρχει κανένας να με παραλάβει στο σπίτι του·

19 έχουμε και άχυρα και τροφή για τα γαϊδούρια μας, κι ακόμα έχουμε ψωμί και κρασί για μένα, και για τη δούλη σου, και για τον νέο, που είναι μαζί με τους δούλους σου· δεν έχουμε έλλειψη από κανένα πράγμα.

20 Και ο γέροντας άνθρωπος είπε: Ειρήνη σε σένα· και κάθε τι, οτιδήποτε χρειάζεσαι εγώ φροντίζω· μόνο μη διανυχτερεύσεις στην πλατεία.

21 Και τον έφερε στο σπίτι του, και έδωσε τροφή στα γαϊδούρια· και έπλυναν τα πόδια τους, και έφαγαν και ήπιαν.

22 Ενώ αυτοί εύφραιναν τις καρδιές τους, να, οι άνδρες τής πόλης, άνθρωποι παράνομοι, περικύκλωσαν το σπίτι, χτυπώντας την πόρτα· και είπαν στον άνθρωπο, τον κύριο του σπιτιού, τον γέροντα, λέγοντας: Βγάλε έξω τον άνθρωπο, αυτόν που ήρθε στο σπίτι σου, για να τον γνωρίσουμε.

23 Και ο άνθρωπος, ο κύριος του σπιτιού, βγήκε σ' αυτούς, και τους είπε: Μη, αδελφοί μου, παρακαλώ, μη πράξετε αυτό το κακό· αφού ο άνθρωπος αυτός μπήκε μέσα στο σπίτι μου, μη πράξετε τέτοια αφροσύνη·

24 δέστε, η θυγατέρα μου, η παρθένα, και η παλλακή του· τώρα θα τις φέρω έξω, και ταπεινώστε αυτές και κάντε σ' αυτές ό,τι φανεί αρεστό στα μάτια σας· αλλά, σ' αυτόν τον άνθρωπο μη πράξετε έργο τέτοιας αφροσύνης.

25 Οι άνδρες, όμως, δεν θέλησαν να τον ακούσουν· και ο άνθρωπος πήρε την παλλακή του, και τους την έφερε έξω· και τη γνώρισαν, και την ταπείνωσαν όλη τη νύχτα μέχρι το πρωί· και καθώς φάνηκε η αυγή, την απέλυσαν.

26 Και ήρθε η γυναίκα κατά το χάραμα της ημέρας, και έπεσε κοντά στην πόρτα τού σπιτιού τού ανθρώπου, όπου ήταν ο κύριός της, μέχρις ότου έφεξε.

27 Και σηκώθηκε ο κύριός της το πρωί, και άνοιξε τις πόρτες τού σπιτιού, και βγήκε για να πάει στον δρόμο του· και να, η γυναίκα, η παλλακή του, ήταν πεσμένη στη θύρα τού σπιτιού, και τα χέρια της επάνω στο κατώφλι.

28 Και της είπε: Σήκω, κι ας πάμε. Αλλά, δεν απάντησε. Τότε, ο άνθρωπος την πήρε επάνω στο γαϊδούρι, και σηκώθηκε, και πήγε στον τόπο του.

29 Και αφού ήρθε στο σπίτι του, πήρε το μαχαίρι, και πιάνοντας την παλλακή του, τη διαμέλισε μαζί με τα κόκαλά της σε 12 μέρη, και τα έστειλε σε όλα τα όρια του Ισραήλ.

30 Και όλοι όσοι τα έβλεπαν, έλεγαν: Δεν έγινε ούτε φάνηκε τέτοιο πράγμα, από την ημέρα που οι γιοι Ισραήλ ανέβηκαν από τη γη τής Αιγύπτου, μέχρι αυτή την ημέρα· σκεφθείτε γι' αυτό, κάντε συμβούλιο, και μιλήστε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

ΤΟΤΕ, όλοι οι γιοι Ισραήλ βγήκαν, και ολόκληρη η συναγωγή συγκεντρώθηκε, σαν ένας άνθρωπος, από τη Δαν μέχρι τη Βηρ-σαβεέ, μαζί με τη γη Γαλαάδ, στον Κύριο στη Μισπά.

2 Και παραστάθηκαν στη σύναξη του λαού τού Θεού, οι αρχηγοί ολόκληρου του λαού, όλες οι φυλές του Ισραήλ, 400.000 άνδρες πεζοί, που τραβούσαν μάχαιρα.

3 Και οι γιοι τού Βενιαμίν άκουσαν, ότι ανέβηκαν οι γιοι Ισραήλ στη Μισπά. Και οι γιοι Ισραήλ είπαν: Πείτε μας, πώς συνέβηκε όλη αυτή η κακία;

4 Και αποκρίθηκε ο άνθρωπος ο Λευίτης, ο άνδρας τής γυναίκας που φονεύθηκε, και είπε: Ήρθα στη Γαβαά, που είναι του Βενιαμίν, εγώ και η παλλακή μου, για να

διανυχτερεύσουμε·

⁵ και σηκώθηκαν εναντίον μου οι άνδρες τής Γαβαά, και περικύλωσαν τη νύχτα το σπίτι εναντίον μου· εμένα ήθελαν να φονεύσουν· και την παλλακή μου ταπεινώσαν, ώστε πέθανε·

⁶ γι' αυτό, πιάνοντας την παλλακή μου, τη διαμέλισα, και την έστειλα σε όλα τα όρια της κληρονομίας τού Ισραήλ· επειδή, έπραξαν ανοσιουργία και αφροσύνη μέσα στον Ισραήλ.

⁷ Δέστε, όλοι εσείς οι γιοι Ισραήλ, συμβουλευθείτε εδώ μεταξύ σας, και δώστε τη γνώμη σας.

⁸ Και ολόκληρος ο λαός σηκώθηκε σαν ένας άνθρωπος, λέγοντας: Δεν θα πάμε κανέναν μας στη σκηνή του ούτε θα επιστρέψει κανένας στο σπίτι του·

⁹ αλλά, τώρα, τούτο είναι το πράγμα που θα κάνουμε στη Γαβαά· θα ανέβουμε εναντίον της κατά κλήρους·

¹⁰ και θα πάρουμε 10 άνδρες στους 100 από όλες τις φυλές τού Ισραήλ, και 100 στους 1.000 και 1.000 στους 10.000, για να φέρουν τροφές στον λαό, ώστε, αφού έρθουν στη Γαβαά τού Βενιαμίν, να κάνουν σ' αυτή καθόλη την αφροσύνη, που αυτή έκανε στον Ισραήλ.

¹¹ Και συγκεντρώθηκαν ενάντια στην πόλη όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ, ενωμένοι μαζί σαν ένας άνθρωπος.

¹² Και οι φυλές τού Ισραήλ έστειλαν άνδρες σε ολόκληρη τη φυλή τού Βενιαμίν, λέγοντας: Ποια κακία είναι αυτή, που διαπράχθηκε ανάμεσά σας;

¹³ Τώρα, λοιπόν, παραδώστε τους ανθρώπους, τους παράνομους εκείνους, που ήσαν στη Γαβαά, για να τους θανατώσουμε, και να εξαλείψουμε την κακία από τον Ισραήλ. Αλλά, δεν θέλησαν να ακούσουν οι γιοι τού Βενιαμίν τη φωνή των αδελφών τους, των γιων Ισραήλ.

¹⁴ Και συγκεντρώθηκαν οι γιοι τού Βενιαμίν από τις πόλεις στη Γαβαά, για να βγουν σε πόλεμο ενάντια στους γιους Ισραήλ.

¹⁵ Και οι γιοι τού Βενιαμίν απαριθμήθηκαν εκείνη την ημέρα, από τις πόλεις, 26.000 άνδρες που τραβούσαν ρομφαία, εκτός από τους κατοίκους τής Γαβαά, που απαριθμήθηκαν 700 εκλεκτοί άνδρες.

¹⁶ Ανάμεσα σε ολόκληρο αυτόν τον λαό υπήρχαν 700 εκλεκτοί άνδρες, αριστερόχειρες· όλοι αυτοί μπορούσαν να εκσφενδονίζουν πέτρες επάνω σε μία τρίχα, χωρίς να αποτυχαίνουν.

¹⁷ Και οι άνδρες Ισραήλ απαριθμήθηκαν, εκτός από τον Βενιαμίν, 400.000 άνδρες που τραβούσαν ρομφαία· όλοι αυτοί άνδρες πολέμου.

¹⁸ Και οι γιοι Ισραήλ, αφού σηκώθηκαν, ανέβηκαν στη Βαιθήλ, και ρώτησαν τον Θεό, λέγοντας: Ποιος θα ανέβει για μας πρώτος για να πολεμήσει ενάντια στους γιους τού Βενιαμίν; Και ο Κύριος είπε: Πρώτος ο Ιούδας.

¹⁹ Και οι γιοι Ισραήλ σηκώθηκαν το πρωί, και στρατοπέδευαν ενάντια στη Γαβαά.

²⁰ Και οι άνδρες Ισραήλ βγήκαν σε μάχη ενάντια στον Βενιαμίν· και παρατάχθηκαν σε μάχη εναντίον τους οι άνδρες τού Ισραήλ, προς τη Γαβαά.

²¹ Και βγήκαν οι γιοι τού Βενιαμίν από τη Γαβαά, και εκείνη την ημέρα έστρωσαν καταγής από τον Ισραήλ 22.000 άνδρες.

²² Και ο λαός, αφού αναθάρρησε, οι άνδρες τού Ισραήλ, συγκρότησε πάλι μάχη, στον τόπο όπου είχε παραταχθεί την πρώτη ημέρα.

²³ Και οι γιοι Ισραήλ ανέβηκαν, και έκλαψαν μπροστά στον Κύριο μέχρι την εσπέρα, και ρώτησαν τον Κύριο, λέγοντας: Να ανέβω ξανά σε μάχη ενάντια στους γιους τού Βενιαμίν, του αδελφού μου; Και ο Κύριος είπε: Ανεβείτε εναντίον του.

²⁴ Και οι γιοι Ισραήλ πλησίασαν στους γιους τού Βενιαμίν, τη δεύτερη ημέρα.

25 Και ο Βενιαμίν βγήκε από τη Γαβαά εναντίον τους τη δεύτερη ημέρα, και έστρωσε πάλι καταγής, από τους γιους Ισραήλ, 18.000 άνδρες· όλοι αυτοί τραβούσαν ρομφαία.

26 Τότε, όλοι οι γιοι Ισραήλ, και ολόκληρος ο λαός, ανέβηκαν και ήρθαν στη Βαιθήλ, και έκλαψαν, και κάθησαν εκεί μπροστά στον Κύριο, και νήστευσαν εκείνη την ημέρα μέχρι την εσπέρα, και πρόσφεραν ολοκαυτώματα και ειρηνικές θυσίες μπροστά στον Κύριο.

27 Και ρώτησαν οι γιοι Ισραήλ τον Κύριο, (επειδή, η κιβωτός τής διαθήκης τού Θεού ήταν εκεί εκείνες τις ημέρες,

28 και ο Φινεές, ο γιος τού Ελεάζαρ, γιου τού Ααρών, στεκόταν μπροστά της εκείνες τις ημέρες), και είπαν: Να βγω ξανά σε μάχη ενάντια στον Βενιαμίν, τον αδελφό μου; Ή, να σταματήσω; Και ο Κύριος είπε: Ανέβα, επειδή αύριο θα τους παραδώσω στο χέρι σου.

29 Και ο Ισραήλ έστησε ενέδρα ενάντια στη Γαβαά ολόγυρα.

30 Και ανέβηκαν οι γιοι Ισραήλ την τρίτη ημέρα ενάντια στους γιους τού Βενιαμίν, και παρατάχθηκαν ενάντια στη Γαβαά, όπως την πρώτη και τη δεύτερη φορά.

31 Και καθώς οι γιοι τού Βενιαμίν βγήκαν ενάντια στον λαό, αποσπάστηκαν από την πόλη, και άρχισαν να χτυπούν μερικούς από τον λαό, φονεύοντας, όπως άλλοτε, στους δρόμους (από τους οποίους ο ένας ανεβαίνει προς τη Βαιθήλ, ο άλλος προς τη Γαβαά στην πεδιάδα), περίπου 30 άνδρες από τον Ισραήλ.

32 Και οι γιοι Βενιαμίν είπαν: Αυτοί πέφτουν μπροστά μας, όπως και πρώτα. Αλλά, οι γιοι Ισραήλ είπαν: Ας φύγουμε, και ας τους αποσπάσουμε από την πόλη στους δρόμους.

33 Και όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ σηκώθηκαν από τη θέση τους, και παρατάχθηκαν στη Βάαλ-θαμάρ· και η ενέδρα τού Ισραήλ βγήκε από τη θέση της, από το λιβάδι τής Γαβαά.

34 Και ήρθαν εναντίον τής Γαβαά 10.000 εκλεκτοί άνδρες από ολόκληρο τον Ισραήλ, και η μάχη στάθηκε βαριά· αλλ' αυτοί δεν γνώριζαν ότι το κακό βρισκόταν κοντά τους.

35 Και ο Κύριος πάταξε τον Βενιαμίν μπροστά από τον Ισραήλ· και οι γιοι Ισραήλ εξολόθρευσαν εκείνη την ημέρα από τον Βενιαμίν 25.100 άνδρες· όλοι αυτοί τραβούσαν ρομφαία.

36 Και οι γιοι Βενιαμίν είδαν ότι χτυπήθηκαν· επειδή, οι άνδρες τού Ισραήλ υποχώρησαν στους Βενιαμίτες, έχοντας το θάρρος τους στην ενέδρα που είχαν βάλει κοντά στη Γαβαά.

37 Κι εκείνοι που ενέδρευαν όρμησαν και ξεχύθηκαν επάνω στη Γαβαά· κι αυτοί που ενέδρευαν εξαπλώθηκαν, και πάταξαν ολόκληρη την πόλη με μάχαιρα.

38 Και οι άνδρες τού Ισραήλ είχαν διορίσει ένα σημάδι σε κείνους που ενέδρευαν, να σηκώσουν φωτιά με καπνό από την πόλη.

39 Και όταν υποχώρησαν οι γιοι τού Ισραήλ στη μάχη, ο Βενιαμίν άρχισε να χτυπάει, και φόνευσε από τους Ισραηλίτες περίπου 30 άνδρες· επειδή, είπαν: Σίγουρα, πέφτουν πάλι μπροστά μας, όπως στην πρώτη μάχη.

40 Αλλ' όταν η φωτιά άρχισε να υψώνεται από την πόλη με στήλη καπνού, οι Βενιαμίτες κοίταξαν πίσω τους, και να, η πυρκαγιά τής πόλης ανέβαινε στον ουρανό.

41 Κι όταν γύρισαν οι άνδρες Ισραήλ, τρόμαξαν οι άνδρες Βενιαμίν· επειδή, είδαν ότι το κακό έφτασε επάνω τους.

42 Και έστρεψαν μπροστά από τους γιους Ισραήλ προς τον δρόμο τής ερήμου· αλλ' η μάχη τούς πρόφτασε· επειδή, εκείνοι από τις πόλεις τούς εξολόθρευσαν ανάμεσά τους.

43 Περικύκλωσαν τους Βενιαμίτες, τους καταδίωξαν, τους καταπάτησαν, από τη Μενουά μέχρι απέναντι από τη Γαβαά προς την ανατολή τού ήλιου.

44 Και έπεσαν από τον Βενιαμίν 18.000 άνδρες· όλοι αυτοί ήσαν δυνατοί άνδρες.

45 Τότε, έστρεψαν και έφυγαν προς την έρημο στην πέτρα Ριμμών· και οι γιοι Ισραήλ σταχυολόγησαν απ' αυτούς στους δρόμους 5.000 άνδρες· και τους καταδίωξαν μέχρι τη Γιδώμ, και φόνευσαν απ' αυτούς 2.000 άνδρες.

⁴⁶ Έτσι, όλοι εκείνοι που έπεσαν εκείνη την ημέρα από τον Βενιαμίν ήσαν 25.000 άνδρες που τραβούσαν μάχαιρα· όλοι αυτοί ήσαν δυνατοί άνδρες.

⁴⁷ Όμως, 600 άνδρες στράφηκαν και έφυγαν προς την έρημο, στην πέτρα Ριμμών, και κάθησαν στην πέτρα Ριμμών τέσσερις μήνες.

⁴⁸ Και οι άνδρες Ισραήλ γύρισαν προς τους γιους Βενιαμίν, και τους πάταξαν με μάχαιρα, από τους ανθρώπους κάθε πόλης, μέχρι τα κτήνη και κάθε έναν παραβρισκόμενο· και όλες τις πόλεις που βρίσκονταν τις παρέδωσαν σε φωτιά.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 21

ΚΑΙ οι άνδρες Ισραήλ είχαν ορκιστεί στη Μισπά, λέγοντας: Κανένας από μας δεν θα δώσει τη θυγατέρα του για γυναίκα στον Βενιαμίν.

² Και ο λαός ήρθε στη Βαιθήλ, και κάθησαν εκεί μέχρι την εσπέρα μπροστά στον Θεό, και ύψωσαν τη φωνή τους και έκλαψαν με μεγάλο κλαυθμό·

³ και είπαν: Γιατί, Κύριε Θεέ τού Ισραήλ, έγινε τούτο στον Ισραήλ, να αποκοπεί σήμερα μία φυλή από τον Ισραήλ;

⁴ Και την επόμενη ημέρα ο λαός σηκώθηκε το πρωί, και οικοδόμησε εκεί θυσιαστήριο, και πρόσφερε ολοκαυτώματα και ειρηνικές θυσίες.

⁵ Και οι γιοι Ισραήλ είπαν: Ποιος είναι ανάμεσα σε όλες τις φυλές τού Ισραήλ, που δεν ανέβηκε στη σύναξη στον Κύριο; Επειδή, είχαν κάνει μεγάλο όρκο εναντίον εκείνου που τυχόν δεν θα ανέβαινε στον Κύριο στη Μισπά, λέγοντας: Θα θανατωθεί, οπωσδήποτε.

⁶ Και μετάνιωσαν οι γιοι Ισραήλ για τον Βενιαμίν, τον αδελφό τους, και είπαν: Σήμερα αποκόπηκε μία φυλή από τον Ισραήλ·

⁷ τι θα κάνουμε τώρα για γυναίκες σ' αυτούς που απέμειναν, αφού ορκιστήκαμε στον Κύριο να μη τους δώσουμε για γυναίκες από τις θυγατέρες μας;

⁸ Και είπαν: Ποιος είναι εκείνος από τις φυλές τού Ισραήλ, που δεν ανέβηκε στη Μισπά στον Κύριο; Και να, δεν είχε έρθει κανένας στη σύναξη στο στρατόπεδο από την Ιαβείς-γαλαάδ.

⁹ Επειδή, έγινε εξέταση του λαού, και να, δεν ήταν εκεί κανένας από τους κατοίκους τής Ιαβείς-γαλαάδ.

¹⁰ Και η συναγωγή έστειλε εκεί 12.000 άνδρες, από τους πιο δυνατούς, και τους πρόσταξε, λέγοντας: Πηγαίνετε και πατάξτε τούς κατοίκους της Ιαβείς-γαλαάδ με μάχαιρα, και τις γυναίκες και τα παιδιά·

¹¹ Και τούτο είναι το πράγμα που θα κάνετε· θα εξολοθρεύσετε κάθε αρσενικό, και κάθε γυναίκα που γνώρισε κοίτη αρσενικού.

¹² Και βρήκαν ανάμεσα στους κατοίκους της Ιαβείς-γαλαάδ 400 νέες παρθένες, που δεν είχαν γνωρίσει άνδρα σε κοίτη αρσενικού· και τις έφεραν στο στρατόπεδο στη Σηλώ, που είναι στη γη Χαναάν.

¹³ Και ολόκληρη η συναγωγή έστειλε και μίλησε στους γιους τού Βενιαμίν, που ήσαν στην πέτρα Ριμμών, και τους κάλεσαν σε ειρήνη.

¹⁴ Και ο Βενιαμίν γύρισε εκείνο τον καιρό· και τους έδωσαν τις γυναίκες, που είχαν αφήσει ζωντανές από τις γυναίκες τής Ιαβείς-γαλαάδ· εντούτοις, δεν τους έφτασαν.

¹⁵ Και ο λαός μετάνιωσε για τον Βενιαμίν, επειδή ο Κύριος έκανε χαλασμό στις φυλές τού Ισραήλ.

¹⁶ Τότε, οι πρεσβύτεροι της συναγωγής, είπαν: Τι θα κάνουμε για γυναίκες στους υπόλοιπους; Επειδή, οι γυναίκες από τον Βενιαμίν αφανίστηκαν.

¹⁷ Και είπαν: Πρέπει η κληρονομία να μένει στους διασωθέντες από τον Βενιαμίν, για να μη εξαλειφθεί μία φυλή από τον Ισραήλ·

¹⁸ εντούτοις, εμείς δεν μπορούμε να τους δώσουμε γυναίκες από τις θυγατέρες μας· επειδή, οι γιοι Ισραήλ ορκίστηκαν, λέγοντας: Επικατάρατος, όποιος δώσει γυναίκα στον Βενιαμίν.

¹⁹ Τότε, είπαν: Δέστε, κάθε χρόνο γίνεται γιορτή τού Κυρίου στη Σηλώ, που είναι βορινά τής Βαιθήλ, ανατολικά από τον δρόμο που ανεβαίνει από τη Βαιθήλ στη Συχέμ, και νότια της Λεβωνά.

²⁰ Πρόσταξαν, λοιπόν, στους γιους τού Βενιαμίν, λέγοντας: Πηγαίνετε και στήστε ενέδρα στα αμπέλια·

²¹ και παρατηρήστε, και δέστε, αν οι θυγατέρες της Σηλώ βγουν να χορέψουν στους χορούς, τότε βγείτε από τα αμπέλια, και αρπάξτε για τον εαυτό σας κάθε ένας τη γυναίκα του από τις θυγατέρες της Σηλώ, και πηγαίνετε στη γη τού Βενιαμίν·

²² και όταν οι πατέρες τους ή οι αδελφοί τους έρθουν σε μας για να παραπονεθούν, εμείς θα τους πούμε: Κάντε σ' αυτούς έλεος για χάρη μας, επειδή δεν πιάσαμε στον πόλεμο γυναίκα για κάθε έναν· κι εσείς, μη δίνοντας σ' αυτούς κατά τον καιρό τούτο, θα είστε ένοχοι.

²³ Έτσι και έκαναν οι γιοι τού Βενιαμίν, και πήραν γυναίκες σύμφωνα με τον αριθμό τους από εκείνες που χόρευαν, αρπάζοντάς τες· και αναχώρησαν, και γύρισαν στην κληρονομιά τους, και έχτισαν πόλεις, και κατοίκησαν σ' αυτές.

²⁴ Και οι γιοι Ισραήλ αναχώρησαν από εκεί εκείνο τον καιρό, κάθε ένας στη φυλή του και στη συγγένειά του· και βγήκαν από εκεί, κάθε ένας στην κληρονομιά του.

²⁵ Κατά τις ημέρες εκείνες δεν υπήρχε βασιλιάς στον Ισραήλ· κάθε ένας έκανε το αρεστό στα μάτια του.

For other languages please go to www.wordproject.org